

ניקוי רעלים

מדריך לגברים שנמאס להם מפורנו

טים צ'אליז

ניקוי רעלים

מדריך לגברים שנמאס להם מפורנו

טים צ'אליז

ספר זה מוקדש לדור של בני, דור של בנים שרק בחסד אלוהים
יתרחקו מהפיתוי של הפורנוגרפיה.

טים צ'אליז

Sexual Detox

A Guide for Guys Who Are Sick of Porn

Tim Challies

© 2010 by Tim Challies. All rights reserved.

The publication of this book has been made possible through the generous support of CMI in Canada.

מאנגלית: מרים גבעוני
עיצוב: דיאנה שמעון

© 2020. כל הזכויות למהדורה העברית שמורות להוצאת הגפן
office@ha-gefen.org.il
www.ha-gefen.org.il

אין להעתיק לשכפל, לצלם, להקליט, לשכתב, לאחסן במאגר מידע או להפיץ ספר זה או קטעים ממנו בשום צורה או בשום אמצעי - אלקטרוני, אופטי או מכאני, ללא אישור מראש ובכתב מהוצאת הגפן.

כל המובאות מהברית החדשה לקוחות מהתרגום החדש של הברית החדשה.

© כל הזכויות לתרגום החדש של הברית החדשה שמורות לחברה לכתבי הקודש בישראל.

לא למכירה או לכל שימוש מסחרי אחר.

נדפס בישראל

ISBN 978-965-7046-02-9

תוכן העניינים

7	הקדמה
11	1. המציאות
21	2. פורנוגרפיה לעומת נישואין
27	3. תיאולוגיה של אוננות
37	4. שלוש מתנות שמין מעניק
47	5. ניקוי רעלים בחדר השינה
55	6. ניקוי רעלים בנפש
66	מקורות
66	תודות
67	ניקוי רעלים: הסיפור שמאחורי הספר
	נספח
	דברי עידוד למתנסים בפיתוי
69	דרשה מאת צ'ארלס ספרג'ון

הקדמה

למה דווקא הספר הזה?

נסה לתאר לעצמך חבורה של צעירים בשנות העשרים שלהם יושבים בחדר ושקועים בסיעור מוחות בנוגע לכתובת הקדמה מוחצת לספר חשוב על מיניות שעוזר להחליף את השקרים של העולם הזה באמת של הכתובים. כולם מעלים רעיונות, וסטיב שולף את העוגיות המפורסמות שלו, עוגיות פצפוצי שוקולד חצי אפויות, ומניח אותן לפניי, הסוכרתי שבחבורה. מייד אני צריך לקבל החלטה. האם כדאי לי להרשות לעצמי להתענג על עינוגי השוקולד האלה (שרק הזיכרון שלי מהם מעביר אותי למצב של עלפון חושים והכרה לסירוגין) או האם אתנגד ואעשה את מה שהכי טוב לי?

ההחלטה הזאת, כמו כל החלטה אחרת, מבוססת על יותר מסתם ידע. היא מבוססת על אמונה. אם אקח עוגייה, נראה שאני מאמין שהדבר הטוב ביותר בשבילי הוא לאכול אותה או לפחות שההנאה שהיא תסב לי תהיה גדולה יותר מהנזק שתגרום לבריאות שלי.

בספר "ניקוי רעלים", טים צ'אליז פונה לגברים היודעים שפנטזיות מיניות, אוננות ופורנוגרפיה הן חטא, ובכל זאת בוחרים לעסוק בהן. מטרת הספר איננה לגרום לך להודות שחטא מיני הוא חטא - את זה אתה כבר יודע. המטרה היא לגרום לך להאמין באמת של הכתובים על מיניות, ולאפשר לאמונה הזאת להשפיע על ההחלטות שלך.

כשאתה מרשה לעצמך לחטוא בחטא מיני, אתה חושף את מה שאתה באמת מאמין לגבי מיניות. אתה מאמין שההנאה שנלווית לחטא גדולה יותר מההנאה שנלווית לציות לאלוהים ולמין כפי שאלוהים רוצה שתיהנה ממנו. אתה מאמין שההנאה שאתה שואב מהחטא שלך, גדולה יותר מההשלכות של החטא עליך ועל הסובבים אותך. אתה מאמין

שההנאה הרגעית שלך גדולה יותר מהגמול שיש לאלוהים בשבילך, גם בחיים האלה וגם בעולם הבא.

כולנו יודעים שחטא מיני הוא חטא, אבל אנחנו צריכים להבין למה הוא חטא ולדעת שאלוהים ברא מיניות למטרה נעלה יותר. אנחנו צריכים להחליף את ההשקפה הארצית שלנו לגבי מין בהשקפות ובהגדרות של אלוהים. טים כתב את הספר הזה כדי לעזור לנו לעשות זאת.

למה דווקא טים?

רבים מכירים את טים מהבלוג שלו או מספרים ומאמרים שכתב. טים הוא מחבר מוכשר ומשכנע, ומסוגל להציג את העקרונות של דבר אלוהים בבהירות ובעוצמה. אבל אתה לא יודע את מה שכולנו ידענו וראינו לאורך השנים שבהן הכרנו אותו כידיד, כמלווה וכרועה קהילה. טים משקיע מאמצים רבים כדי ללמוד את האמת, ליישם אותה בחייו ואחר כך ללמד את מה שהוא כבר למד ויישם, כדי לעזור לאנשים אחרים. טים מאמין בדברים האלה, חי אותם ואוהב לברך גברים אחרים (כמונו) בחייו. לכן הוא בהחלט ראוי לכתוב את הספר הזה.

למה דווקא אתה?

אנחנו כותבים לך את ההקדמה הזאת כדי להמליץ לך על הספר הזה בכל לב. לא מפני שהספר הזה הוא תרופת פלא, הצלחה מובטחת ופתרון מהיר לכל הבעיות שלך עם חטא מיני, אלא מפני שהוא מייצג את מה שטים לימד אותנו ומה שעזר לנו: הוא מציג את האמת של כתבי הקודש. ורק האמת הזאת יכולה לשנות את הלב שלך, את התשוקות שלך ואת האמונות שלך.

טים השקיע מאמצים רבים כדי להציג את העקרונות האלה באופן פשוט וברור, וזה בזכותנו. מהניסיון שרכש כאשר לימד אותנו, הוא הבין שאנחנו גברים פשוטים הזקוקים להסברים פשוטים לגבי רצון אלוהים

הקדמה

בנוגע למיניות שלנו. אנחנו משוכנעים שאם אתה גבר רגיל עם בעיות רגילות של גברים והשקפת עולם רגילה של גברים, הספר הזה יעזור לך כפי שהוא עזר לנו.

השורה התחתונה היא שכאשר אנחנו מאמינים בליבנו שההשקפה של כתבי הקודש לגבי מיניות טובה יותר מההשקפה הפסולה שלנו לגבי מיניות, לא נפסיק להתפתות אבל נפסיק להרשות לעצמנו לחטוא. כשנאמין שהשמחה הנלווית לציות והגמול על טוהרה גדולים יותר, המשיכה לחטא המיני תלך ותפחת. כשנאמין בכל הדברים שאלוהים ייעד לנו ולמיניות שלנו, נוכל בעזרת המשיח להתגבר על הפיתויים שלנו ולנצח.

אם נשמע לך שזה מה שאתה צריך, אנחנו מעודדים אותך לקחת את הספר הזה, לקרוא אותו ולבצע ניקוי רעלים במחשבותיך ובליבך ולטהר אותם כדי שהם יהיו מוכנים לשרת את האלוהים שברא אותך כיצור מיני, והכול לכבודו.

ג'ון קאוול, סטיב פאנטסון, ניק מיטצ'ל, ג'וליאן פרימן

קהילת Grace Fellowship Church

טורונטו, אונטריו

המציאות

אני מודה לאלוהים שגדלתי לפני שהיה אינטרנט בכל בית. ואני לא בטוח שהייתי מצליח להתמודד עם מציאות כזאת בהצלחה. זה גם לא שאני זקן מופלג, אבל אני בן שלושים וארבע, וזה אומר שנולדתי וגדלתי בעולם שונה. קשה להסביר כמה ואפילו איך העולם השתנה אחרי שהאינטרנט קשר את כולנו יחד בתוך רשת מוזרה ומורכבת של ביטים ובייטים, אבל אני יודע שהוא משפיע כמעט על כל תחום בחיים. העולם הוא כבר לא העולם הישן והאינטרנט. זהו עולם חדש לגמרי. אפילו תחום אנושי מאוד כמו מין, השתנה באופן קיצוני בגלל המציאות הדיגיטלית הזאת.

בני נוער בשנות התשעים (כשהייתי בגיל ההתבגרות) לא היו שונים בהרבה מבני נוער היום. רצינו את אותם דברים, רק שהיינו צריכים לעבוד קצת יותר קשה כדי להשיג אותם, לפחות חלק מהם. אם רצינו לראות פורנוגרפיה (ורצינו), התהליך בדרך כלל היה כרוך בשיתוף פעולה של שני חבר'ה. האחד ניסה להסיח את דעתו של בעל החנות בזמן שהאחר ניסה לגנוב עיתון פורנוגרפי מהמעמד שבחלק האחורי של החנות. הגונב היה צריך לקחת את העיתון בדממה, לתחוב אותו למכנסיו ולצאת מהחנות בלי שאיש יבחין בו. זה היה מסוכן, והיה סיכוי גבוה שאם משהו ישתבש, המבצע יסתיים בפגישה מביכה במיוחד בינו לבין ההורים שלו והמשטרה.

היום, כפי שאתה יודע, צריך בסך הכול להפעיל את המחשב ובשתיים- שלוש לחיצות על העכבר, מקבלים גישה בלתי מוגבלת לכמויות בלתי מוגבלות של פורנוגרפיה, אלא אם כן מותקנות במחשב תוכנות אבטחה או תוכנות סינון מתוחכמות שאי אפשר לפרוץ. סוחר הפורנו התבססו היטב בעולם האינטרנט כבר מראשית ימיו, ומאז ועד היום הם ממשיכים לבנות את האימפריות הדיגיטליות שלהם בתקיפות, בנחישות וברווחיות של מאות מיליוני דולרים. התוצאה היא שקל הרבה יותר להשיג פורנוגרפיה מאשר להימנע ממנה, ובלתי אפשרי לאדם אחד לצפות בכל הפורנוגרפיה המיוצרת היום. אין מספיק שעות ביום ואין מספיק ימים בשנה כדי לעשות זאת. רחוק מזה. אין צורך לומר שבני העשרה, ובנים במיוחד, מזדרזים לטעום מהחגיגה האסורה הזאת.

אפילו בנים לפני גיל העשרה נמשכים פנימה. רבים מהעומדים על סף גיל ההתבגרות מוצפים בפורנוגרפיה כבר מראשית ההתעוררות המינית שלהם. לא מדובר בתמונות שהיו מקובלות לפני שני דורות, של נשים עירומות ביישניות לכאורה, אלא בצילומים בוטים ובדרך כלל גסים, שפלים ומבזים. המיניות של דור שלם של ילדים כבר לא מתגבשת באמצעות שיחות עם ההורים או קריאה בספרים מהסוג שקיבלתי כשהייתי נער, אלא באמצעות יצרני חומר פורנוגרפי מקצועיים שיעשו הכול - הכול! - כדי להזין עוד תשוקה לעוד חטא.

לא צריך להיות משיחי שמרן כדי להיות מוטרד מכל זה. לא מזמן קראתי מאמר שכתבה אישה המכנה את עצמה פמיניסטית. היא התעקשה שהיא נהנית לשכב עם גברים, ולא מפריע לה לשכב עם שורה של גברים. אבל היא כתבה על תופעה מדאיגה שבעינייה, מייצגת בעיה הולכת וגוברת. היא כתבה שיותר ויותר גברים ששוכבים איתה, לא מגלים בה באופן אישי שום עניין. הם בסך הכול רוצים שהיא תשעשע אותם כמו כוכבת פורנו. הם מנצלים אותה כדי שהיא תגשים בפועל את הפנטזיות שלהם הניזונות מפורנו. אין שום אכפתיות, שום שאיפה לאינטימיות משותפת וודאי לא אהבה. הם בסך הכול מנצלים את הגוף

שלה כאמצעי להשגת מטרה מיידית. לדעתה, התופעה הזאת הופכת מהר מאוד לנורמה החדשה. אין ספק שדור של גברים הטובע בבור השופכין של הפורנו, התחיל לגבש מערכת חדשה של ציפיות מנשים. הם רוצים שהנשים ישפילו את עצמן ויידרדרו לרמה של כוכבות פורנו. הנשים יוצאות מהחוויה בתחושה שהן מנוצלות ובסך הכול זונות. אפילו עולמן של זונות הולך ומשתנה בגלל הפורנוגרפיה. סטיבן לויט וספטן דבנר, מחבריו של רב המכר "פריקונומיקס", מקדישים כמעט פרק שלם לכלכלת הזנות. הם חקרו את המחיר הממוצע שדורשות זונות תמורת ביצוע של מעשים מיניים שונים. נראה שה"טאבו" הכרוך במעשים מסוימים תמיד מילא תפקיד מפתח, אבל ה"טאבו" הזה משתנה. מעשים שפעם היו אסורים בעיני החברה בגלל האופי הוולגרי והמשפיל במיוחד שלהם, כבר הפכו למקובלים, והם נחשבים לביטוי מיני לגיטימי. לכן, מעשה שמחירו היה היקר ביותר, כבר נחשב לאחד הזולים. בעולם הזנות, מה שפעם נחשב לנורמאלי ורגיל בכל קנה מידה, כבר הפך למשעמם וחסר עניין. את מקומו תופסים מעשים פולשניים ומשפילים.

לויט ודבנר מצאו דרך לאמוד באמצעות המחירים שהזונות גובות, את המהירות שבה הפורנוגרפיה משתלטת על השקפת העולם לגבי מיניות ומעוותת אותה. כמה מהר זה קורה? מהר מאוד. מטאבו למיינסטרים בפחות מאורך חיים של אדם ממוצע. זה מעלה את השאלה מה יכול להשתנות במהלך החיים שלנו.

התכונן לניקוי רעלים

אומנם מעולם לא היה קל להיות גבר, אבל הקשיים של גברים שרוצים להיות קדושים ולכבד את אלוהים במחשבותיהם ובגופם, גדולים מתמיד. אנחנו חיים בתקופה ובתרבות שבמידה רבה מכורות למין. המין אורב מכל עבר, וקשה מאוד להימנע מהפיתיון שהוא משליך לעברנו.

אם אתה כמו רוב הצעירים, כבר התחלת להיכנע לפיתוי. אולי רק התחלת להסתכל על פורנוגרפיה, ואולי אתה עושה את זה כבר שנים. אולי אתה נאבק באוננות. אתה לא ממש רוצה לוותר לעצמך, אבל גם קשה לך להפסיק, הרבה יותר קשה משציפית. אולי אתה שם לב שמין ממלא את מחשבותיך ואת ליבך יותר מתמיד.

הספר הזה מיועד בעיקר לגברים צעירים, נשואים ורווקים, אם כי אני חושב שהוא מתאים לגברים בכל גיל שהוא. אם אתה רווק - כן, נדבר הרבה על נישואין, אבל משלוש סיבות טובות - רוב הקוראים כן יתחתנו בעתיד, נישואין הם מוסד אנושי מרכזי, וברור שאי אפשר להפריד בין מיניות לנישואין. לכן, בלי שום קשר למצב המשפחתי שלך, אני רוצה שתדע שלמרות כל הקשיים הנלווים להתמודדות עם פורנוגרפיה, כן יש דרך טובה יותר, כן יש דרך מילוט. החסד שאלוהים מספק בשפע, יכול לתת לך את הכלים להתמודד עם המציאות ולשאת את העול והקשיים, במיוחד בתקופתנו ובעולם החוטא הזה. המדריך הקצר הזה יכול לעזור לך לגלות (או לגלות מחדש) את תוכנית אלוהים למין ולמיניות. אני רוצה לעזור לך לאתר את השקרים שהאמנת בהם על מין, כדי שתוכל להחליף אותם באמת שמקורה באלוהים, הבורא, שברא מין למעננו. אני מקווה לעזור לך לגבש מחדש את ההשקפות שלך על מין, בנוגע לתמונה הגדולה וגם בנוגע לפעילות עצמה, בהתאם לתוכנית אלוהים למתנה גדולה זאת.

אני מניח ששמת לב לביטוי "ניקוי רעלים" בכותרתו של הספר. בכל גוף מתבצע בכל יום ניקוי רעלים. איברים שונים בגוף משנים או מסלקים מרכיבים מזיקים. כשמישהו סובל מהרעלה או נחשף לקרינה רבה מדי, הגוף נזקק לעזרה, ואותו אדם מבצע ניקוי רעלים מכון במסגרת הליך רפואי. ניקוי רעלים מסוג אחר מתבצע כאשר מישהו מנסה להיגמל מהתמכרות לסמים או לאלכוהול. הרעיון הבסיסי של כל אחד מהמצבים האלה, הוא אותו רעיון. משהו שלא צריך להיות בגוף

המציאות

שלך נכנס לגוף שלך, וצריך לסלק אותו. אם הוא יישאר בגוף ויצטבר, אתה תהיה חולה יותר ואולי אפילו תמות.

ניקוי רעלים מאפס את הגוף במטרה להגיע לנורמה, לחזור לקו הבריאות. הוא ההיפך מתהליך מקלקל ומזהם. הוא מחזיר אותך למצב שבו אתה אמור להיות.

אחוז עצום של גברים זקוק לניקוי רעלים מפורנוגרפיה, איפוס מוסרי ופסיכולוגי. בעצם, אני חושב שהרוב הגדול זקוק לכך נואשות, אפילו גברים משיחיים. האם אתם חלק מהם? אם כן, הפורנוגרפיה השחיתה את צורת החשיבה שלך, החלישה את המצפון שלך, השתלטה על היכולת שלך להבחין בין טוב לרע ועיוותה את התפיסה שלך לגבי מין ואת הציפיות שלך ממנו, גם אם אתה מודה בזה וגם אם לא. אתה צריך שאלוהים, בורא המין, יאפס אותך.

בספר זה אני רוצה לעזור לך לבצע ניקוי רעלים מכל הזבל שראית ומכל השקרים שהאמנת בהם. התהליך לא קל, ונדיר שהוא קורה מהר. הוא ידרוש ממך לוותר על תפיסות ישנות ולאמץ לעצמך נורמה חדשה, שהיא בעצם הנורמה המקורית. כדי שתרצה לעבור את התהליך, אתה צריך להבין שהמצב שלך בהווה חמור ושהדרך שאתה הולך בה לא תוביל אותך למקום טוב. אתה חייב להבין שדרך הפורנו מובילה רק לעוד התבודדות, אשמה, ניכור וכאב. בין שאתה רווק ובין שאתה נשוי, האיפוס הוא הדבר היחיד שיכול לעזור לך להיות בעל טהור, אוהב, קשוב ומקריב.

אתה ודאי יודע שאתה זקוק לשינוי. מעטים הגברים המשיחיים שמרשים לעצמם לצפות בפורנוגרפיה ואינם מבינים שהם חייבים להפסיק. כל גבר משיחי הצופה בפורנו רוצה להפסיק, אבל רבים רוצים להפסיק קצת פחות משהם רוצים להמשיך. הבעיה איננה ידע, אלא רצון ויכולת. וכך החטא גובר עלינו.

אני יכול להבטיח לך משהו: אם לא תבין את האופי המפלצתי של החטא שאתה עושה, לעולם לא תפסיק. אם החטא לא מחריד אותך

יותר משהוא משמח אותך, לעולם לא תפסיק. אם אתה רוצה להשתחרר ממנו, אתה חייב לשנוא אותו. כלומר, אתה זקוק לעוד חסד. אתה צריך לזעוק לאלוהים כדי שתשתנה ותבין את האופי המפלצתי של החטא הזה, ואחר כך לפעול מתוך אמונה שאם תרצה להתנתק מפורנוגרפיה ולהתחיל באיפוס, אלוהים יענה לך בחסדו.

המפלצת בתחפושת

בחוגים משיחיים מדברים המון על סוגיית הפורנוגרפיה, עד שכבר קיימת סכנה שהיא תהפוך לקלישאה. אבל הסכנות של הפורנוגרפיה - סכנות גופניות, רגשיות, פסיכולוגיות ורוחניות - מאיימות בפועל על האנושות, ואסור להתחמק או להתעלם מהן. אסור לנו לאפשר לפורנוגרפיה להפוך לחלק מחיינו או להישאר חלק מהם! אנחנו חייבים להבין עד כמה היא מפלצתית. אחת הגישות המועילות ביותר לטיפול בפורנוגרפיה היא להבין שהיא שמע ללעג את אמת אלוהים, שהיא אלימה ושהיא פרוגרסיבית ומחמירה עם הזמן.

שמה ללעג את אמת אלוהים. הפורנוגרפיה לועגת לכוונתו המקורית של אלוהים בנוגע למין. כל המסרים שלה יוצאים באופן ישיר נגד כוונותיו של אלוהים. להלן רק שתי דוגמאות:

- אלוהים אומר שהמין נועד לייצר אחדות יוצאת דופן בין בעל לאשתו. אבל הפורנוגרפיה אומרת שהמין נועד למלא כל תשוקה שהיא עם כל שותף שהוא, מרצונו או שלא מרצונו. ואכן, הפורנוגרפיה מלמדת שמין הוא הכול חוץ מקשר אינטימי בין בני זוג נשואים המתקיים מרצון בין גוף לגוף, נפש לנפש.
- אלוהים אומר שתשוקה מינית היא דבר טוב כשהיא מרוסנת, כי היא דוחקת בגבר לבקש את אשתו (ובאישה לבקש את בעלה). אבל הפורנוגרפיה מלמדת שאי אפשר לשלוט בתשוקה מינית וגם אסור לשלוט בה, אלא צריך לאפשר לה למשוך אותנו לכל מי שמושך בעינינו.

אלימה. הפורנוגרפיה מעצבת מחדש את התפיסה שלנו לגבי מין, לגבי גבריות ולגבי נשיות. היא אלימה מטבעה, חסרת אהבה מטבעה. אין בה שום שאיפה לאהבה הדדית, למסירות ולאכפתיות, אלא לכיבושים ולניצחונות, להשלטת הרצון האישי על מישהו אחר. היא עוקרת את האהבה מהמין והופכת אותו לסיפוק מיידית של תאוות בזויות. היא מתעלמת מכל הכללים, העקרונות והמוסר. היא רחוקה מאוד מאהבה. לכן היא עיוות של מיניות ולא ביטוי נכון של מיניות, והיא מעודדת השחתה של המידות והשפלה על חשבון הנאה הדדית וקרבה.

האם פורנוגרפיה יכולה להיראות כמו מעשה של אהבה הדדית ומסורה? כמובן, אבל אל תחשוב לרגע שזה מבטל את אופייה האלים. כל אדם החושב בכנות על אופייה של הפורנוגרפיה, יודה שאין בה שום כוונה להגביל את עצמה להגדרות לגיטימיות לכאורה. למה? כי פורנוגרפיה היא גם בעיה פרוגרסיבית.

בעיה פרוגרסיבית. החטא מטבעו הוא בעיה פרוגרסיבית, לא? בעיית החטא תמיד הולכת ומחמירה, והשאלו לעולם לא תשבע (משלי כז 20). השאלו תמיד רוצה עוד. החטא תמיד מבקש לפרוץ את הגבולות שלו. אם תיתן לו אצבע, הוא ייקח את כל היד.

האם אתה מודע לכך שהחטא שלך אינו עוצר? שהוא מתקדם ומתעצם כל הזמן? האם בשלב מסוים הבנת איך חטא מסוים השתלט עליך? חשבת שאתה שולט בו ופתאום גילית שהוא זינק כהרף עין אל השלב הבא? בשלב זה כבר איבדת שליטה - החטא הלך בראש ואתה נגררת אחריו, נשמעת לדחפים של הבשר. מצב מפחיד, לא?

אני יודע מעבר לכל ספק שהרבה מאוד נערים ובחורים (וגם גברים בגיל הביניים ומבוגרים) יכולים להעיד על כוחה של הפורנוגרפיה להשתלט בשלבים. ההצצה הראשונה של גבר בפורנוגרפיה היא הצצה רגעית - מסקרנת אך קצרה. העין זקוקה רק לגוף עירום, והצצה חטופה מציתה את היצרים לזמן רב. אבל כעבור זמן מה, הלב משתוקק ליותר. מה שפעם היה מספק, הופך למשעמם. מה שפעם היה מגעיל, הופך

פתאום לנחשק. כל התפיסה לגבי מין משתנה לאורך הדרך. מין הוא כבר לא רק הזדווגות של גבר ואישה. הוא הופך לסדרה של מעשים, אפילו מעשים שבמובנים מסוימים, מביכים ומבזים.

אם אתה צופה בפורנו כבר זמן מה, אני יודע שאתה יכול להזדהות עם זה. דברים שבהתחלה עניינו ועוררו אותך, כבר נראים חסרי טעם. ודברים שפעם הגעילו אותך, כבר מתחילים לעורר בך סקרנות. כך החטא פועל. כך הוא פועל תמיד. הוא תמיד דורש יותר. ובינתיים, נדמה לך שאתה שולט פחות או יותר בחטא שלך, אבל האמת היא שהחטא שלך שולט בך. הוא עיצב מחדש באמת את החשיבה ואת הלב שלך באופן מתוחכם ובלתי מתפשר.

זאת הסיבה שאתה זקוק לאיפוס. לחזור לנורמאלי. לנקות רעלים.

הבהרת כוונות

המסר העיקרי שספר זה מנסה להעביר לך הוא שאתה חייב להבין מה פורנו עושה ללב שלך. אתה חייב להבין שפורנו מסב נזק אמיתי שרק ילך ויחמיר. למרות השקרים הקטנים והנוחים שאנחנו מספרים לעצמנו כדי להרשות לעצמנו לחטוא, החטא הניצב מאחורי צריכת פורנוגרפיה, ימשיך להתעצם עד שהוא ישתק את הנישואין שלך או עד שתהיה זקן וחלש מכדי שיהיה לך אכפת ממין או עד שתמות. ומה אם אתה רווק? החטא הזה ימשיך להתעצם בחיך עד שהוא יהרוס לך כל סיכוי להתחתן. אני רוצה שתשנא את ההשלכות של הפורנוגרפיה ותפחד מהן ממש כשם שאתה צריך לשנוא את החטא עצמו ולפחד ממנו. אני רוצה שתדע שכל עוד המחשבות שלך יהיו מלאות בשקרים של הפורנוגרפיה, לא תוכל להיות בעל אוהב, בעל טוב או איש ירא אלוהים וקדוש.

אני רוצה שתבין שאתה חייב להפסיק לצפות בפורנו, ושאתה חייב למצוא דרך חדשה לחשוב על מין (גם אם כבר השתחררת מפורנו). זאת משום שלניקוי הרעלים הזה יש שני חלקים. זהו תהליך של שני צעדים, המוכר לכל מי שלמד היטב על מה שכתבי הקודש מכנים "התקדשות":

צריך להיפטר מהמעשים הישנים וללבוש את האדם החדש - לפשוט את הפורנוגרפיה ולאמץ השקפה חדשה לגבי מיניות.

אם כן, מה המטרה? אנחנו חייבים להבהיר לאן אנחנו מנסים להגיע ולגבש ציפיות ברורות בשני מובנים: קודם כול, אסור שהן יהיו נמוכות או גבוהות יותר מהעובדות שבכתבי הקודש. שנית, הן צריכות להתאים לדברים שאפשר לכלול בספר קצר כמו זה.

ראשית, זכור שאנחנו מנסים לאפס את עצמנו או לבצע ניקוי רעלים כדי לחזור למצב שבו לפורנוגרפיה לא הייתה שום חזקה עלינו. אתה צריך להבין שלא תוכל לאפס את עצמך ולהגיע למצב שבו תהיה לגמרי חופשי מחטא, כי מעולם לא היית במצב כזה! אתה ואני תמיד נהיה חשופים לפיתוי. שום תוכנית לא תוכל לגאול אותנו מפיתוי מיני ושום תוכנית או משמעת לא יוכלו להבטיח שאף פעם לא ניכנע שוב לפיתוי.

בהחלט אפשר להתקדם פלאים ובצעדי ענק. זאת הכוונה כשהספר מדבר על "שחרור" מחטא מיני. זאת ההתקדמות המופלאה שאלוהים רוצה לראות בנו. הוא רוצה מאוד לתת לנו את החסד להתקדם, ואנחנו צריכים לשאוף להתקדמות הזאת בכל נימי נפשנו. אבל הספר לא מדבר על שלמות. לכן, מעידות ומאבקים אינם שווים ערך לכישלון. כשמתמודדים איתם נכון, הם בסך הכול חלק מההתקדמות.

שנית, המומחיות שלי מוגבלת, והספר הזה קצר. אני בסך הכול יכול להבהיר לך את המצב, לגרום לך להתייחס אליו ברצינות, להציע לך דרך פשוטה וכמה צעדי המשך המבוססים על כתבי הקודש כדי להתמודד ולהתקדם. בסופו של דבר, אני רוצה שתיקח אחריות על הבעיה הזאת בחיך. אם תעשה את זה ותתייחס ברצינות להדרכה ולהצעות בספר הזה, תזעק לאלוהים לחסד כדי ליישם אותן ותבקש ממנו שיראה לך עוד צעדים, אתה יכול להיות סמוך ובטוח שאלוהים ישמע אותך ויעזור לך בשמחה.

חומר למחשבה

כל פרק בספר מסתיים בסעיף שכותרתו "חומר למחשבה". קל מאוד לרפרף במהירות על מידע שאנחנו זקוקים לו באמת, במיוחד בעידן הדיגיטלי המהיר והעוצמתי שאנחנו חיים בו, ולדלג אל המידע הבא בלי לחשוב לעומק על מה שהבנו רק באופן חלקי.

פורנוגרפיה היא תחום שחשוב מאוד להיות כנים לגביו. כללתי את השאלות בסעיף הזה כדי לעזור לך להקדיש רגע להרהר ולהיות אמיתי מאוד עם עצמך. גלה כנות בין שאתה עונה על השאלות בקבוצה ובין שאתה עונה עליהן בינך לבין עצמך.

1. בוא נסיים עם השאלה הזאת כבר עכשיו. האם צפית פעם בפורנוגרפיה? כן או לא?
2. זאת הייתה שאלה קלה למדי. בוא נעלה קצת את רמת הקושי. איך צפית בפורנוגרפיה בפעם הראשונה ובן כמה היית? כמה פעמים צפית בה מאז?
3. מתי הייתה הפעם האחרונה שצפית בפורנוגרפיה? האם "היא מצאה אותך" או שהלכת לחפש אותה?
4. האם נבהלת פעם מהחטא שלך? מתי? איך הגבת?
5. האם מה שעניין או ריגש אותך בהתחלה בפורנוגרפיה, ממשיך לעניין ולרגש אותך? או האם הטעם שלך השתנה? ענה בכנות.
6. האם אתה חושב שהמחשבות שלך, הלב שלך, הציפיות שלך מאשתך (אם אתה נשוי) והתפיסה שלך לגבי נשים באופן כללי (אם אתה לא נשוי) הושפעו מפורנוגרפיה? איך?
7. אם אתה נשוי, האם אתה חושב שפורנוגרפיה השפיעה על המחשבות שלך, על ליבך ועל ציפיותיך מאשתך? פרט.

פורנוגרפיה לעומת נישואין

עכשיו כבר לא תופתע לגלות שכשאני פוגש בחור צעיר, אפילו בעל צעיר, אני די בטוח שהוא צורך או צרך פורנוגרפיה. אני באמת חושב שהמחשבה הזאת מציאותית, סבירה ולא צינית. שוב, הבעיה היא הנגישות. הפורנו כל כך נפוץ, עד שכמעט בטוח שכל בחור צעיר ימצא אותו. וברגע שהוא טועם ממנו, קשה לו לא להרשות לעצמו עוד.

בסופו של דבר, החיים מחקים את ה"אומנות". בחור צעיר נכנס לחיי נישואין עם מחשבות מלאות בדימויים פורנוגרפיים, והלב שלו מלא רעיונות מופשטים ושקרים של פנטזיות פורנוגרפיות. הוא כבר צפה בפורנוגרפיה וראה עשרות (מאות? אלפי?) מעשים מיניים בוטים, והוא מעמיס על אשתו את המטען המעוות של ציפיות מכוכבת פורנו. הבעל הצעיר מניח שאשתו תעשה כל מעשה מיני שהוא מסוגל להעלות על הדעת, ותעשה אותו באותה שמחה, באותה התלהבות ובאותה מיומנות (אם זאת המילה הנכונה) שעושות אותו הנשים שהוא ראה על המסך. חשוב להבהיר: הפורנו מתחיל בקטן וצומח בתוכנו עד שהוא מוצא את דרכו אל הלב, צומח לגובה ומשתלט עליו. בתהליך הגדילה הוא הולך ודוחק את היכולת שלך לנהל קשר קרוב עם אנשים אחרים ומזיק במיוחד לקשר שלך עם אשתך. לפורנוגרפיה יש כוח ייחודי להרוס חיי נישואין כי היא עוסקת בסופו של דבר בעצמי, לא באיחוד בין בני זוג. העיסוק בפורנוגרפיה הוא סוג של בידוד פסיכולוגי, נסיגה אל תוך עולם

זעיר של סיפוק עצמי. זהו סוג של ביטוי מיני המעצים את התיאבון שלך יותר ויותר ומצמצם את העולם שלך יותר ויותר.

בפרק הקודם אמרתי שהפורנוגרפיה אלימה מטבעה. היא אלימה כלפי טבע האדם כפי שאלוהים יצר אותו. היא מייצגת מיניות המעודדת אוננות, התבודדות או מעשים אנוכיים ומחרידים של התעללות מינית. היא לועגת לאיחוד אינטימי אמיתי, האיחוד העמוק ביותר שגבר ואישה יכולים לחוות, ודוחה אותו. אחד הנזקים הגדולים והעמוקים ביותר שהיא מעוללת, הוא חיזוק השקר שריגוש מיני לא קשור בכלל לאיחוד המלא בין גבר לאישה, אלא להתבודדות וריכוז עצמי. המטרה של מין היא שיתוף, אבל היא הופכת למאמץ להשיג, לקחת ולקבל.

אם אתה נכנע לפורנוגרפיה, אתה מאפשר למקצוענים בתחום לשנות ולעצב את כל התפיסה שלך לגבי מיניות. אתה - שאלוהים ציווה עליך לאהוב את אשתך כפי שהמשיח אוהב את הקהילה - מתבונן באשתך מבעד לעיניים של יצרן חומר פורנוגרפי! האם היית רוצה שיו הפנר או כל מפיק אחר של סרטי פורנו באינטרנט, ינעץ עיניים בגוף של אשתך, יתבונן בו מעלה מטה, ויגבש עליה דעה בהתאם לערכים שהם לא פחות מנתעבים? ומה אתה עושה? אתה עצמך מתבונן בה מבעד לאותן עיניים שהאנשים האלה סיפקו לך. הפקדת בידיים שלהם את הראייה שלך. נתת להם פיסה מהנפש שלך. והם השיבו לך את הנפש שלך חבוטה ומטונפת ואת הראייה שלך משובשת ומעוותת.

הדאגה העיקרית שלי לגבי בחורים צעירים נשואים בימינו (הדאגה הזאת היא יותר לנשים שלהם, או לנשים שלהם בעתיד אם הם רווקים) היא שהם עלולים לטמא את חיי האישות שלהם בפורנוגרפיה, לזהם את התחום שאלוהים רוצה שיהיה טהור, ולהכניס אנוכיות מוחלטת לתחום שאלוהים רוצה שיהיה נטול אנוכיות.

הנישואין הם לא הפתרון

שוחחתי עם רווקים צעירים שחושבים שהנישואין הם הפתרון לתלות שהם מפתחים בפורנוגרפיה ולהתמכרות שלהם לאוננות. "אם אתחתן, יהיו לי חיי מין לגיטימיים וכל החטא הזה ייעלם". תנו לבחור מוצא לגיטימי לתשוקות שלו, והוא יפסיק לחפש דרכים לא לגיטימיות, נכון? אולי ההנחה הזאת נשמעת הגיונית, אבל היא לקויה מאוד. המוני גברים ונשותיהם הפגועות יכולים לספר שהמציאות אחרת לגמרי. אולי גם אתה יכול להעיד על כך.

אין ספק שבתחילת הקשר שלך עם אשתך הטרייה, המין היה מספק בכל מובן. אבל קרוב לוודאי שהחטא רדום והוא אורב לך בפתח ומחכה לשעת כושר. זה עניין של שבועות או חודשים, אפילו שנים. אבל במקדם או במאוחר, הוא ירים שוב את ראשו המכוער. אולי זה יקרה כשאתך תיסע לכמה ימים או כשתמצא את עצמך לבד בחדר במלון בעיר זרה. אולי זה יקרה אחרי לידה של תינוק, כשאתך לא תוכל לקיים יחסי מין במשך תקופה מסוימת. אבל בשלב כלשהו, סביר מאוד להניח שהחטא יחזור לרדוף אותך ולפגוע גם בך וגם באשתך.

אנשים רבים מתעלמים מהעובדה שפורנוגרפיה ומין שמכבד את אלוהים במסגרת הנישואין, הם שני דברים שונים. המחשבה ש"הנישואין יסדרו הכול" יוצאת מתוך הנחה שקיים שוויון מסוים בין מין אנוכי ולא לגיטימי לבין מין לגיטימי במסגרת הנישואין. היא מניחה שאפשר להחליף התנהגות פסולה בהתנהגות נכונה, להחליף אותן זו בזו כמו חלקים של מכונה, כאילו מין הוא בסך הכול פעילות מכאנית. אלוהים מבהיר היטב בדברו שמין והסוגיות הקשורות בו הם עניינים רוחניים ביסודם. הפיתויים שמציבה הפורנוגרפיה מעסיקים את המחשבות ואת הגוף שלנו במלחמה שהיא קודם כול רוחנית. המלחמה הזו כוללת מרכיב גופני, אבל היא הרבה יותר מזה.

הפיתוי לאונן הוא הביטוי הגופני הלא לגיטימי הנפוץ ביותר של המלחמה הרוחנית הזאת. אבל הפיתוי הזה לא ייפסק רק כי יש לך מוצא

גופני לגיטימי בדמות אשתך. המלחמה בבשר היא לא לב העניין אלא ביטוי חיצוני למידת ההצלחה שלך במלחמה הפנימית, הרוחנית. "אבל הדברים היוצאים מן הפה נובעים מן הלב ואלה מטמאים את האדם, כי מן הלב נובעות מחשבות רשע, רציחות, ניאופים, זנונים, גניבות, עדויות שקר וגידופים. אלה הם המטמאים את האדם" (מתי טו 18-20).

המצב החיצוני הוא בסך הכול ביטוי של המצב הפנימי. לכן, חיי נישואין לא יכולים לספק תחליף מוצלח לאוננות. לא די להחליף את המרכיב הגופני, המכאני של מין אלא צריך להחליף גם את המרכיב הרוחני שלו. כך גם לא די לעזוב את הפורנוגרפיה, אם כי זהו המעשה שנכון לעשות, אלא צריך להחליף את השקרים באמת ואת ההתנהגות הבזויה בהתנהגות קדושה.

עוד דבר אחד. אמרתי את זה בפרק הקודם וכנראה אומר את זה שוב. המלחמה לעולם לא תיגמר, ולא חשוב כמה אתה מתבגר בתחום הזה. נכון, ניקוי רעלים הוא אמיתי. הוא נחוץ, הוא קריטי, הוא הכרחי. אבל הוא לא כדור פלא או כידון הפוגע בליבו של החטא. חשוב על המשיחי הטהור, האצילי והבוגר ביותר שאתה מכיר. קרוב לוודאי שהוא חסין יותר מגברים רבים אחרים מפני הריגושים של הפורנו, אבל הוא לא חסין לגמרי. וגם אתה לא תהיה. לעולם לא.

ניקוי רעלים עמוק ויסודי יכול לחולל בך שינוי נפלא ונחוץ. הוא יחזק אותך. אלוהים ישפוך עליך חסד חדש מלווה בקלילות, חופש ושמחה באלוהים. אבל איש מאיתנו לא יהיה חופשי לגמרי או חופשי לנצח. לעולם לא נהיה חסינים מפני הטפיל הזה הנטפל לנפש.

היציאה לחופשי והיכולת להישאר חופשי הן שני דברים שונים, אבל שתיהן כרוכות באותו תהליך: צריך לחזור בתשובה, לפשוט את הישן וללבוש את החדש. תצטרך לעשות את כל שלוש הפעולות, באופן קבוע, עד סוף חייך. מצטער. ככה זה.

כדי לוודא שאנחנו משדרים על אותו גל, אני מעדכן אותך ששני הפרקים הבאים יעסקו בתיאולוגיה של מיניות, ורק אחר כך נתחיל בניקוי רעלים. אבל קודם כול:

חומר למחשבה

1. האם אתה חושב שפורנוגרפיה השפיעה עליך לרעה? איך היית מתאר את זה במילים שלך?
2. האם עלה בדעתך לפני שהתחתנת (אם אתה נשוי...), שאם רק תתחתן, הבעיה שלך עם פורנוגרפיה ואוננות תיעלם? האם היא באמת נעלמה?
3. האם אתה מאמין שאוננות ופורנוגרפיה פוגעות בנישואין? איך?
4. האם אתה מאמין שאוננות ופורנוגרפיה גורמות לך להיות פתוח ושמח יותר עם הסביבה או מסתגר ומתבודד?
5. האם אתה מחויב לחטא המיני שלך יותר מאשר למצוות אלוהים בתחום זה? ענה בכנות.

תיאולוגיה של אוננות

כשהייתי ילד נפוצו בקרב בני גילי שמועות מוזרות על השפעות האוננות על הגוף. אי אפשר לדעת איך התחילו השמועות, אבל התלחשנו בינינו בלי סוף, ואמרנו בסמכות ובפסקנות של בנים בגיל בית הספר, שמי שמאונן מצמיח שיער על כפות הידיים, שיער ראשו נושר והוא מתעווור או סתם משתגע. ג'יימס דובסון כתב: "אם זה באמת היה גורם לצרות כאלה, כל אוכלוסיית הגברים וחצי מאוכלוסיית הנשים הייתה עיוורת, חלשה, מטורפת וחולה. בין תשעים וחמישה לתשעים ושמונה אחוז מכל הבנים עושים זאת, והשאר שיקרו לפחות פעם בחייהם". ההורים שלי בהחלט לא סיפרו לי אגדות על אוננות, גם לא המורים או מדריכי הנוער שלי. אבל הסיפורים במגרש המשחקים המשיכו להתפשט. אולי לא היה לנו ברור לגמרי מהם יחסי מין וגם לא איך נולדים ילדים, אבל היינו די בטוחים שאנחנו יודעים מה יקרה אם נאונן, וליתר דיוק, אם נאונן יותר מדי.

השמועות הבלתי פוסקות האלה מסגירות משהו ברור, לא? אוננות היא מקור לאשמה ולבושה. אנשים העוסקים בה חוששים שיגלו אותם. אבל אין שום שחר לשמועות ששמעתי בילדות. לא מתעוורים מזה והשיער לא נושר. אין שום סיבה גופנית להימנע מההנאה המינית המדומה הזאת. אם כן, מאין נובעות האשמה והבושה? האם מדובר בסך הכול בקושי פסיכולוגי לא הגיוני? האם אוננות היא באמת מעשה פסול?

השאלה הזאת חשובה באמת. אני מקדיש את הזמן הזה לדון באוננות משתי סיבות. ראשית, כי היא מטרידה כמעט את כל הגברים. ושנית, כי אם נטעה בנושא הזה, נטעה בכל התיאולוגיה שלנו לגבי מין. בוא נתחיל עם השקפתם של שני מחברים משיחיים בולטים שלא בטוחים שאוננות היא חטא.

המחבר ביל פרקינס כתב: "נראה לי שאוננות איננה סוגיה מוסרית. בנסיבות מסוימות היא התנהגות מקובלת. במקרים אחרים היא בהחלט פסולה".¹ הוא ממשיך ומספק שלושה מבחנים שלדעתו קובעים אם מקרה מסוים הוא מותר או פסול: מבחן המחשבה (אם המעשה מלווה בפנטזיות בלתי ראויות), מבחן הריסון העצמי (אם המעשה הופך לאובססיבי) ומבחן האהבה (אם הוא מונע מהגבר למלא את הצרכים של אשתו).

ג'יימס דובסון מציג השקפה דומה. כשהייתי צעיר, ההורים שלי נתנו לי את ספרו "התבגר והתגבר",² ואני זוכר היטב את טענותיו על אוננות. דובסון אומר בעיקר שכל ילד מתנסה באוננות, והוא מאמין שהאשמה הנובעת ממנה זורעת שמות במצפון של ילדים רבים לאין ספור. הוא אומר שהורים צריכים לדבר עם ילדיהם על אוננות רק לעתים נדירות, וכשהם עושים זאת, עליהם להבטיח לילדיהם שהמנהגים האלה נורמאליים. זה מה שהוא אומר באתר שלו:

"לדעתי, אוננות איננה בעיה גדולה בעיני אלוהים. היא חלק נורמאלי מתהליך ההתבגרות ואיננה פוגעת באיש. היא איננה גורמת למחלות. היא איננה מולידה תינוקות, ואלוהים לא הזכיר אותה בכתבי הקודש. אינני אומר לכם לאונן, ואני מקווה שלא תרגישו צורך לאונן. אבל אם כן, אני חושב שאין צורך לסבול מאשמה. למה אני אומר לכם את זה? כי אני מטפל בצעירים משיחיים רבים שהאשמה שלהם בגלל אוננות קורעת

1. ראה Bill Perkins: When Good Men Are Tempted

2. ד"ר ג'יימס דובסון: "התבגר והתגבר". הוצאת "ינץ", ירושלים, 1978.

אותם לגזרים. הם רוצים להפסיק ואינם מסוגלים. אני רוצה למנוע מכם את הסבל הזה”.

אני בטוח שהכוונות של ד”ר דובסון הן אך ורק טובות. אני יודע פחות על ביל פרקינס, אבל אני מוכן לזקוף לזכותו את אותן כוונות טובות. יחד עם זאת, אני חייב להקדיש רגע לבקר את זווית הראייה הכללית שלהם בנושא.

מבחן פרקינס

אתייחס בקצרה למבחן שמציג המחבר ביל פרקינס. הוא אומר שאוננות היא התנהגות פסולה אם היא נכשלת באחד משלושה מבחנים. אבל אף אחד מהמבחנים שלו לא עולה בקנה אחד עם כתבי הקודש.

ראשית, הוא אומר שאוננות היא התנהגות פסולה אם היא מלווה בפנטזיות בלתי ראויות. אבל הפנטזיה המינית המהוגנת היחידה של גבר, היא פנטזיה על אשתו. וכפי שנחדד בהמשך, אם הפנטזיה הזאת מובילה אותו לאוננות, יהיה לו כמעט בלתי אפשרי לשלוט בה ולהתמקד רק באשתו.

שנית, פרקינס כותב שאוננות היא התנהגות פסולה אם היא הופכת לאובססיבית. אבל כתבי הקודש מגדירים חוסר ריסון עצמי כחטא גם לפני שהוא הופך לאובססיבי. דפוס חוזר ונשנה של חטא בהחלט גרוע יותר ממקרה אחד בודד של אותו חטא, אבל שניהם פסולים.

שלישית, הוא אומר שאוננות היא התנהגות פסולה אם היא מונעת מהגבר למלא את הצרכים של אשתו. הפרדה גופנית ממושכת בין בעל לאשתו יכולה בהחלט ליצור מצב שבו אוננות לא תגזול הנאה מינית מבת הזוג. אבל ברור שזה לא הקריטריון היחיד. אין שום בסיס להסיק מכך שאם גבר לא יראה את אשתו במשך זמן רב, מותר לו לאונן.

גינני לא מפורש

ד"ר דובסון כותב שאוננות היא חלק נורמאלי מהתבגרות. המילה "נורמאלי" היא מילה מעניינת, לא? בהקשר הזה, היא מנחמת, כמעט בריאה. אבל המילה "נורמאלי" היא לא מילה נרדפת ל"מקובל מבחינה מוסרית". אם הכול חטאו והם מחוסרי כבוד אלוהים, החטא הוא נורמאלי לגמרי ופסול להחריד. איש מאיתנו לא פטור מאחריות רק כי "כולם עושים את זה" (אנחת רווחה גדולה) ואנחנו בסך הכול נורמאליים.

למען הכנות, הטענה הזאת של דובסון היא כמעט הומאניסטית. הוא מבין שאוננות היא מנהג נפוץ ביותר. הוא מבין שהתגובה הטבעית לאוננות היא אשמה ובושה. ולכן הוא מסיק שאין כל יסוד לבושה ולאשמה.

לא דובסון ולא פרקניס מנסים לעיין בכתובים ולראות מה כתוב בהם על הנושא. אבל הם הסיקו מסקנה. הם אומרים שאוננות היא לא עניין מוסרי, ושהיא לא טובה או פסולה כשלעצמה. למה? כי אין שום קטע בכתבי הקודש המכנה אותה בשם ומרשה לעסוק בה או מגנה אותה באופן מפורש. אני לא מייחס את המילים הבאות לאיש מהמחברים שהזכרתי, אבל קראתי לאחרונה באתר שתומך בהשקפה הזאת: "אם אוננות היא חטא, קצת מוזר שכתבי הקודש שותקים לגבי מעמדה המוסרי".

כתבי הקודש לא שותקים בנושא הזה. הם לא מאלצים אותנו לנחש. נכון, אוננות לא מוזכרת במפורש, אבל מיניות, תאוות וחטא הם נושא שהכתובים נוגעים בו במפורש וביסודיות, ולכן אין צורך לדבר מפורשות על משהו כה קרוב לנושא כמו אוננות.

בואו נחשוב על שתי דרכים שבהן אפשר לדעת שכתבי הקודש מגנים אוננות גם בלי לכנות אותה בשם.

ראשית, חשוב על כך שאם אוננות היא מעשה נפוץ מאוד (כמו רוב החטאים), והיא כמעט תמיד קשורה לתאוות ולחטא, אפשר להניח בוודאות שזה היה המצב גם בעולם הקדום. עכשיו תאר לעצמך את ישוע

מלמד את הדרשה על ההר. כאשר הוא אמר שמי שמתבונן באישה כבר נאף אותה בליבו (מתי ה' 28), האם אתה חושב שאולי יש שמץ של סיכוי שהגברים בקהל הבינו שהוא מדבר גם על אוננות?

שנית, שים לב שכתבי הקודש לא מזכירים מפורשות הפלה מלאכותית. אבל הם מדברים בבירור על ערך החיים ומלמדים שרצח הוא חטא, ולכן אנחנו מסיקים בצדק שהפלה מלאכותית היא חטא. כמעט באותו אופן בדיוק, כתבי הקודש מדברים מפורשות על כוחה של המיניות ועל החטא שבתאוונה, ולכן אנחנו יכולים להסיק שאוננות היא כמעט תמיד חטא. בשני המקרים המעשה קשור בקשר כה הדוק לתיאור החטא, שהמשמעות וההגדרה המוסרית של שניהם ברורים.

מבחינה טכנית, מדויק לומר שאוננות היא לא עניין מוסרי: אי אפשר לומר שהיא תמיד פסולה או תמיד טובה. זאת משום שבמצבים נדירים מאוד ייתכן שאוננות היא לא חטא. אבל אותו הדבר נכון גם לגבי הפלה מלאכותית. במקרים נדירים וקיצוניים, נטילת חייו של ילד ברחם אימו היא המהלך הטוב ביותר שאפשר לנקוט. לדוגמה, אם נאפשר לילד המתפתח בחצוצרה להמשיך ולהתפתח, גם הוא וגם אימו ימותו. אבל זהו מקרה חריג, והוא לא מפריע לנו לומר בביטחון שכתבי הקודש מלמדים שהפלה מלאכותית היא חטא, וגם אסור שהוא יפריע לנו לומר זאת. לכן, בואו לא נהסס לומר גם את זה: הכתובים מלמדים שאוננות היא חטא.

הנזק

למה בדיוק אוננות היא חטא? הסיבה החשובה ביותר היא שכמו כל חטא אחר, היא פוגעת בקדושת אלוהים. אוננות יוצאת נגד אלוהים, נגד דרכיו ומטרותיו לגבי נישואין. כוונתו היא שהקשר בין גברים לנשים באיחוד של נישואין, ישקף את הקשר בין המשיח לקהילה.

אוננות היא חטא גם כי היא פוגעת בכבודנו. נבראנו בצלם אלוהים. נועדנו לפאר את אלוהים בכל מובן של חיננו, ואוננות מונעת מאיתנו

למלא את המשימה הזאת בשתי דרכים עיקריות: היא מזהמת את מחשבותינו ומחזקת את הנטייה שלנו להתבודד.

זיהום המחשבות

המאמץ שנעשה כדי להגיע לסיפוק מיני הוא לא רק גופני. הוא מעסיק גם את המחשבות, בדרך כלל בעוצמה. האוננות אצל גברים כמעט תמיד ניזונה מדמויות פורנוגרפיות, בין שהן חזותיות ובין שהן פרי הדמיון. בדרך כלל, אי אפשר להפריד בין הפנטזיות הנבנות על דמויות פורנוגרפיות לבין האוננות עצמה. פנטזיות מהסוג הזה מסוכנות משתי סיבות לפחות.

ראשית, כפי שרוב המבוגרים כבר יודעים ולמדו בדרך הקשה, רק לעיתים רחוקות המציאות נפלאה כמו הפנטזיות. אנשים רבים מטפחים ציפיות ממין שאי אפשר להגשים במציאות. אני מעז לומר שהפנטזיה של נער מתבגר היא לא על השותפה שלו שדוחה את ניסיונותיו להתקרב אליה כי היא עייפה מדי, או כי היא מסרבת לעשות מעשה מסוים כי הוא לא נעים לה או דוחה בעיניה. הפנטזיות הן אחרות. הן יוצרות ציפיות לא בריאות ולא מציאותיות ממין.

שנית, ממש כשם שסצנות מין בסרטים בדרך כלל לא מציגות זוגות נשואים שנהנים ממין לגיטימי בעיני אלוהים, כך הפנטזיות בדרך כלל לא עוסקות בשותפים לגיטימיים למין. באופן תיאורטי, אין בעיה שבעל יחלום על מפגש מיני עם אשתו, אבל גם חלומות כאלה עלולים להוביל לחטא. גם במצב כזה, אוננות עלולה לעודד אפילו את הבעל הטוב ביותר בעולם להתמלא במחשבות על נשים אחרות. ואין שום סיבה לגיטימית שרוק משיחי, שעדיין לא זכה לשותפה כדי שיחד יממשו את תשוקתם המינית, יעסוק בפנטזיות מיניות בכלל.

יש המוחים ואומרים שכשהם מאוננים, הם בסך הכול עושים פעולה גופנית, פעולה שמקלה עליהם את הלחץ או את השעמום. לדבריהם, הם

לא נכנעים למחשבות בלתי ראויות. אני מאוד מאוד מסופק לגבי הטענות האלה, אבל אני לא פוטר אותן, כי אני לא בוחן מחשבות, כליות ולב. לצורך הדיון, גם אם חלק קטן של גברים מאונן בלי לחשוב על דמויות פורנוגרפיות, עדיין יש סיבה אחת משכנעת לכך שאוננות מזיקה מאוד.

התבודדות

בדיקה מדוקדקת של עמדת כתיבי הקודש לגבי מיניות, מעלה שאין שום סיבה להאמין שאלוהים התכוון שמין יהיה עיסוק אישי. להפך, לב ליבה של המיניות הוא נתינה וקבלה של הנאה מינית בין שני אנשים: בעל אחד ואישה אחת.

מין נועד להיות אמצעי לסיפוק הדדי, הבעת אהבה שבה הבעל חושב בראש ובראשונה על אשתו, והאישה חושבת בראש ובראשונה על בעלה. זהו אמצעי עצום המאפשר לבני זוג להגשים את מצוות אלוהים לחשוב איש את רעהו ולנכבד ממנו. כשכל אחד מהם מספק את צורכי האחר, גם הצרכים שלו באים על סיפוקם. זוהי תמונה יפה של קרבה עמוקה ואינטימית. וכל זוג נשוי יכול להעיד שככל שהמין אנוכי פחות, כך הוא טוב יותר. ככל שבני זוג מבקשים להסב הנאה זה לזה, כך הופכת החוויה ליותר מספקת, משמחת ויפה.

נתינה הדדית וקבלה הדדית הן לב ליבה של מטרת אלוהים לגבי מיניות. הן בדיוק מה שאוננות לא יכולה לספק. אוננות מונעת ממיניות את המטרה שאלוהים ייעד לה, סיפוק הדדי. ביטוי מיני לגיטימי נועד לייצר אחדות, ואילו אוננות מייצרת התבודדות ופירוד. כפי שראינו בפרק 2 בדיון על פורנוגרפיה, אוננות מטבעה מרוכזת בעצמי. הצירוף של פורנוגרפיה ואוננות יוצר תחושה מדומה של יחסי קרבה בין הצופה לבין דמות אנונימית בעיתון או על מסך. אבל מעשה שנראה כאילו הוא כולל שני אנשים, כולל רק אדם אחד. אוננות (שוב, גם אם נניח שהיא איננה ניזונה מדמויות פורנוגרפיות) פוגעת קשות ביכולתו של גבר

להתנגד לנטיית העזות ביותר שלו להתרכז בעצמו, לחטוא ולהתבודד. אוננות לעולם לא תוכל להגשים את המטרה שלשמה ברא אלוהים מיניות, ואין לה שום מקום בחייו של מי שמכנה את עצמו משיחי.

התמודדות עם אשמה

אבל מה עם האשמה הנלווית לאוננות? מה עם הבושה ועם הפחד שגורמים לנערים לדמיין שיצמחו להם שערות על כפות הידיים? האם צריך לנסות להתפטר מהאשמה? האם ההורים צריכים להגיד לילדיהם לא להיות מוטרדים מאוננות כי היא "נורמאלית"? עצה כזו מלמדת אותנו להתעלם מהמצפון המוסרי שלנו כדי להימנע מכאב. נדמה לנו שעדיף לעוות את הנפש מאשר להפעיל עליה לחץ.

חשוב לדבר עם בני נוער וצעירים בכנות ובגלוי, והם כן רוצים לדבר על המאבקים שלהם באוננות. הם כן רוצים לשמוע שאוננות היא חטא ושהם חייבים להתגבר עליה. האשמה שהם חשים היא לא אשמה חסרת היגיון אלא גילוי של חסד אלוהים. האשמה הזאת היא כאב שמטרתו לתקן, כמו קצה של עצב שאומר לנו להוציא אבן מהנעל לפני שניפצע.

חשוב להבהיר למה אנחנו בכלל חשים אשמה מלכתחילה בגלל אוננות. (ג'ון פייפר היה אומר: "אל תבזבז את האשמה שלך!") הואיל ואוננות היא מעשה מאוד בוטה, טבעי להתמקד בה ולחשוב שהיא הבעיה העיקרית. גברים בדרך כלל מצטערים אחרי שהם מאוננים (או מתפתים מאוד לאונן). אבל אוננות היא בסך הכול ביטוי חיצוני לבעיה פנימית. תחושת האשמה, הכאב הרגשי והטומאה הפנימית, מתעוררת כי האוננות חושפת חטא השוכן בתוכנו באופן תמידי. כן, פעולת האוננות היא חטא והיא פסולה בפני עצמה, כפי שמשמע מהוראתו של שאול השליח לטפח ריסון עצמי. אבל הסיבה היחידה שהיא נעשית מלכתחילה, היא החטא השוכן בתוכנו.

המחבר ג'וש האריס כתב: "אוננות איננה מנהג מטונף המלכלך

אנשים. היא בסך הכול חושפת את הלכלוך שכבר נמצא בליבנו".³ אם כן, אוננות אומנם לא הופכת איש למטונף, אבל היא גובה מחיר נפשי ורוחני כי הגברים נאבקים ברגשות של אשמה, חרטה ובושה. למרבה הצער, לרובנו לא די רק באשמה כדי לרסן את החטא שלנו.

עצוב שהאשמה שחשים גברים משיחיים רבים שמאוננים, הופכת לקיצונית ואפילו מתחילה להגדיר את מצבם הרוחני. חלקם אפילו שואלים את עצמם אם הם באמת נושעו, ורואים את עצמם אך ורק מבעד לעדשה של החטא העיקש הזה. אין ספק שזהו חטא חמור, אבל אין ליחס לו חשיבות כה רבה. ג'וש האריס כתב בחוכמה: "אם נייחס חשיבות מופרזת למעשה הזה, אנחנו עלולים להתעלם מהראיות הרבות לפעולת אלוהים בנו או מגילויים חמורים יותר של תאוה שאלוהים רוצה שנטפל בהם".

אם אתה נאבק בחטא הזה, חשוב שתהיה סמוך ובטוח שיש לך תקווה, תקווה לשינוי אמיתי. אל תחפש ביטחון ונחמה בצרת רבים, בטענה ש"כולם עושים את זה". הדרך למנוע את הסבל הנובע מאשמה, היא לא להתעלם מהחטא או לעשות מאמץ שווה לשכנע את עצמך שהוא לא מזיק. הפתרון לתחושת האשמה הוא התמקדות בפועל המושלם של המשיח על הצלב. התנחם בבשורה. דם ישוע נשפך בעד חטאים כמו החטא הזה, ואלוהים נתן לנו את כוחה של רוח הקודש כדי שנוכל להתגבר על החטא. חטא האוננות הוא לא גדול יותר מכוח אלוהים. אתה כן יכול להשתחרר ממנו.

חומר למחשבה

1. אוננות לא גורמת להשפעות שליליות על הגוף, אבל גברים רבים שמאוננים, כן נאבקים באשמה ובעצב. האם אתה מזדהה איתם? האם אתה מכיר את רגשות האשמה האלה?

3. ראה: Joshua Harris: *Sex Is Not The Problem (Lust Is)*

2. האם תוך כדי אוננות, המחשבות יכולות להיות נקיות מחטא? האם אפשר לטעון שהפעולה הגופנית לא מזיקה ורק הפנטזיות הנלוות לה מזיקות ומובילות לחטא?
3. האם ברור לך למה מגדירים את האוננות כ"מין המרוכז בעצמי" או "מין אנוכי"? איך הגדרה זאת סותרת את המטרה שלשמה ברא אלוהים את המין?
4. כתוב בכתבי הקודש שגופו של האיש הוא ברשות אשתו. מה זה אומר לגבי אוננות? אם הגוף שלך הוא ברשות אשתך, האם יש לך זכות לעשות מעשים מיניים בלעדיה?
5. האם אתה רוצה להפסיק לאונן? האם המחשבה לוותר על חטא שאתה מאוד נהנה ממנו מאכזבת אותך? האם אתה מעדיף לא לוותר עליו?
6. האם אתה מאמין שהמשיח מוכן לסלוח לך על החטא הזה ושבאמצעות רוח הקודש הוא גם מוכן ויכול לשחרר אותך ממנו?

שלוש מתנות שמין מעניקה

כאשר אלוהים ברא את האדם, הוא ברא אותו זכר ונקבה. בכל אופן, כאשר הוא ברא את המושג "אדם", הוא ברא זכר ונקבה וציווה: "פרו ורבו ומלאו את הארץ, וכבשוה, ורדו..." (בראשית א 28). אבל כאשר אלוהים נפח רוח חיה בעפר הארץ שממנו יצר אדם חי ונושם, הוא ברא רק אדם אחד, את הגבר: את אדם, האיש הראשון, שלזמן קצר היה היחיד. הזכר והנקבה כבר נבראו במחשבותיו של אלוהים אבל בינתיים, רק אדם אחד התהלך על פני האדמה.

אנחנו לא יודעים כמה זמן חלף עד שאלוהים ברא את חווה, אבל אנחנו כן יודעים שאדם חי תקופה מסוימת לבדו. בתקופה הזאת, הוא חבר לאלוהים בחיפוש אחר זיווג מתאים. אלוהים אמר: "לא טוב היות האדם לבדו. אעשה לו עזר כנגדו" (בראשית ב 18), אבל הוא לא ברא את העזר הזה מייד. קודם הוא הראה לאדם את כל חיות השדה ועופות השמיים בזה אחר זה, ומבין כל אלה לא מצא האדם מישהו שיכול לשמש לו כעזר. אדם המתין בסבלנות לכל אורך התקופה הזאת. הוא המתין ללא חטא, מתוך ביטחון מלא שאלוהים יספק לו את הצורך הזה. האם גן עדן לא היה מושלם כי לא היו לאדם מין ונישואין? כלל וכלל לא. אבל מוטב היה לאדם להינשא ולקיים יחסי מין כפי שאמר אלוהים: "לא טוב היות האדם לבדו".

כאשר ראה אדם סוף סוף את אשתו, הוא פצח בשיר הלל, ואמר:

”זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי.
לזאת ייקרא אישה, כי מאיש לוקחה זאת.”
בראשית ב 23

אל תתעלם מהמילה ”הפעם”. אדם חיפש עזר כנגדו והמתין ללא חטא לאלוהים. בתקופה זאת הוא למד להעריך את מה שאלוהים בסופו של דבר סיפק. אדם היה יכול להעריך את חסד אלוהים כי הוא היה נקי מחטא.

כאשר חווה הופיעה, החל גם הקשר הייחודי המכונה היום ”נישואין”. התקופה שבה אדם חי לבדו חלפה, היא הגשימה את מטרתה. כעת הייתה לו הזדמנות לקרבה מינית. וזה היה טוב. טוב מאוד. בנסיבות הנכונות, זה עדיין טוב.

מין הוא טוב

תיאולוגים רבים מנסים להבין את המשמעות העמוקה ביותר של מין. חלקם אומרים: ”מין הוא תמונה, מטאפורה שמשקפת את השמחה שבשמיים”. אולי זה נכון, אבל לא מצאתי את זה כתוב בבירור בכתבי הקודש. אני גם לא משוכנע שאנחנו בכלל צריכים למצוא למין איזו משמעות עמוקה כדי שנוכל להגיד שהוא טוב. מין הוא טוב מטבעו כי אלוהים טוב ברא אותו. אין צורך לבנות תיאולוגיה מורכבת על מין, כאילו הוא צריך סיבה להיחשב טוב.

מין בנישואין הוא טוב מאוד כשלעצמו. גם אם הוא נועד בסך הכול להנאה הדדית ולסיפוק של בני הזוג, הוא טוב כי אלוהים הוא טוב. מחיי אלוהים היה יכול בקלות להחליט שמין יהיה חלק בלתי נפרד מחיי הנישואין ולברוא אותו לא נעים מטבעו, אבל הוא לא עשה זאת. הוא

ברא את המין כך שיספק הנאה שכמעט אין גדולה ממנה. מין במיטבו באמת מתעלה מעל רוב ההנאות האחרות בחיים בגלל השמחה שהוא מעורר והחופש והחוויות שהוא מעניק לבני הזוג. בזכות הדברים האלה הוא מקרב את הבעל והאישה זה לזה בקשר ייחודי שאין שני לו. כשתבין שלמין יש כוח שאין לשום גורם אחר לאחד בין שני אנשים - תבין גם למה מין נועד להנאה רק בין בעל ואישה. אתה תבין למה אלוהים אוסר על מין לפני הנישואין (זנות), למה הוא אוסר על מין מחוץ לנישואין (ניאוף) ולמה הוא אפילו אוסר על מין אנוכי (אוונות). כל המעשים האלה שמים ללעג את הדבר האמיתי. כל המעשים האלה הם שימוש לרעה במתנה הטובה שאלוהים נתן. בוא נמשיך ונפרט למה מין הוא דבר טוב כל כך. מין מחזק ומעודד לפחות שלושה דברים טובים: הוא מניע את בני הזוג להישמע לאלוהים בשמחה, מחזק את מנהיגות הגבר ומעצים חופש אמיתי.

מין מניע את בני הזוג להישמע לאלוהים בשמחה

יש הטוענים שהתשוקה המינית שקיבלנו נועדה אך ורק כדי לקיים את מצוות "פרו ורבו", ושבעל ואישה נמשכים זה לזה ורוצים לקיים יחסי מין כי הדבר מסתיים בתוצאה המשמחת של היריון. סי אס לואיס מתקן את העמדה הזאת בספרו "האמונה המשיחית - אמת או שקר?". הוא מסכים שהמטרה הביולוגית של מין היא התרבות (וזהו בהחלט מטרה חשובה) אבל יחד עם זאת הוא מציג כמקבילה את התיאבון לאוכל. המטרה הביולוגית שלשמה אנחנו אוכלים היא הזנת הגוף. הגוף אינו זקוק להרבה כדי להזין את עצמו ובכל זאת התיאבון גדל ויש האוכלים קצת יותר ממה שדרוש לגוף, ויש האוכלים גם פי שניים מהדרוש לו. אבל כשמדובר במין, התיאבון גובר בהרבה מעל מה שדרוש כדי להגשים את מטרתו הביולוגית. אין לקשר בין התיאבון למין לבין תפקידו

הביולוגי של המין, שכן קשר כזה עלול לגרום לכך שבני הזוג יקיימו מעט יחסי מין או לחלופין יגדלו מאות ילדים. מכאן עולה שאלוהים רוצה שנקיים יחסי מין מסיבות אחרות שאינן קשורות ל"פרו ורבו". אם כך, האם המסקנה היא שהתיאבון נובע מחטא וצריך לדכא אותו? לא, זה לא ייתכן. כתבי הקודש מבהירים שתשוקה מינית היא לגיטימית, כלומר תשוקה במסגרת חיי הנישואין ותשוקה לבן הזוג, היא תשוקה לגיטימית בעיני אלוהים.

אלוהים נתן לגבר תשוקה מינית, חשק מיני, כי הוא רוצה שהגבר יקיים יחסי מין עם אשתו. פשוט מאוד. חוץ מזה, החשק הזה גדול מהדרוש לכל מטרה ביולוגית שהיא כי אלוהים רוצה שבני הזוג יקיימו יחסי מין לעיתים קרובות. שים לב שהאזהרה היחידה בכתובים לגבי התכיפות של קיום יחסי מין בין בני זוג, מופיעה באיגרת הראשונה לקורינתים 5 ז, שם כתוב שהם יכולים להימנע זה מזה לתקופה קצרה למטרות מוגדרות ומוגבלות. המשמעות היא שמלבד זאת, מין הוא חלק נורמאלי מהחיים. בעצם, כתבי הקודש מרחיקים לכת עוד יותר ואומרים שגופה של האישה שייך לבעלה - שיש לו סמכות על גופה - וגופו של הבעל שייך לאשתו - יש לה סמכות על גופו. העיקרון המנחה הוא שבעלים ונשים צריכים לקיים יחסי מין לעיתים קרובות, ואסור להם למנוע זה מזה את המתנה המיוחדת הזאת.

טוב שאנחנו רוצים מין. אלוהים ברא אותנו כך. אלוהים ברא מין לשם נישואין ונישואין לשם מין. תשוקה מינית היא חלק מהסיבה שגבר מחזר אחר אישה ונושא אותה לאישה כדי שיחד הם יוכלו ליהנות ממין. אותה תשוקה היא גם חלק מהסיבה שגבר ממשיך לחזר אחר אשתו גם אחרי שהם נישאים. בלי התשוקה הזאת, בלי התיאבון הזה, נתקשה לעמוד בדרישות של אלוהים ולקיים יחסי מין לעיתים קרובות וליהנות מקרבה ואחדות, הרבה קרבה ואחדות.

האם אתה מבין כמה כל זה יפה וטוב? אלוהים נתן לך תשוקה שנועדה למצוא את סיפוקה רק בדרך אחת. אם לא היינו חשים רעב, אולי לא

היינו אוכלים. אם נפסיק לאכול במשך זמן רב מדי, נסבול מתת-תזונה, הגוף שלנו כבר לא יחזיק את עצמו והוא ייחלש ויידרדר עד שנמות. אם אין לנו תשוקה מינית, אולי לא יהיו לנו יחסי מין. ואם נבחר להפסיק לקיים יחסי מין, הנישואין שלנו יסבלו מהיעדר קרבה, ייחלשו ויידרדרו ועלולים למות.

תשוקה מינית היא מתנה מאלוהים, והיא לא נועדה לענות אותנו אלא להניע אותנו להישמע לו. כשתשוקתו של הבעל מתעוררת, היא לא מזמינה אותו לפורנוגרפיה ולאוננות, אלא דוחקת בו לחזר אחר אשתו.

מין מחזק את מנהיגות הבעל

התשוקה המינית והחשק למין, לא ניתנו במידה שווה לגבר ולאישה. בדרך כלל, הגברים קיבלו יותר. למה? אני משוכנע שהתשובה נעוצה בלב הקשר שבין הבעל לאישה. אלוהים ציווה שהגברים, הבעלים, יהיו מנהיגים. הגברים צריכים ליטול לידיהם את המנהיגות, והנשים צריכות ללכת בעקבותיהם. אלוהים רוצה שהגברים ינקטו מנהיגות גם במין ולכן, הוא נותן לגברים תשוקה גדולה יותר למין. כך יכול הבעל להוביל את אשתו, לנקוט יוזמה ולפעול כדי להביע את אהבתו אליה באופן שמעורר בה רצון לקיים איתו יחסי מין.

נראה לי שהחטא הקדמון אירע זמן קצר אחרי הבריאה. אנחנו לא יודעים בבירור כמה זמן חלף בין שני האירועים, אבל אפשר להניח שבמהלך הזמן הזה, בעולם המושלם שהיה, אדם וחווה נהנו מחיי מין מושלמים. בתקופת הביניים הזאת, מעולם לא קרה שחווה סירבה לאדם, כי אדם חשב בראש ובראשונה עליה. איזו סיבה הייתה יכולה להיות לה לסרב? אבל אחרי שהם חטאו - כשאדם הפסיק לחשוב עליה בראש ובראשונה והיא התחילה למרוד במנהיגות שלו - המין נקלע לקשיים. המין עדיין כרוך בקושי גם היום. רוב הבעלים והנשים מספרים שמין

הוא נושא הוויכוח העיקרי ביניהם. האמצעי הנפלא ביותר שאלוהים נתן כדי לברך את הבעל והאישה, הפך לקושי הגדול ביותר ביניהם. באופן כללי, המין הוא האמצעי שדרכו גבר מוצא קרבה ומרגיש מקובל, ואילו האישה נהנית ממין רק אחרי שהיא מקבלת תחושה של קרבה ותחושה שבעלה מקבל אותה. כמעט תמיד, כאן מתעוררות בעיות. כיצד על הבעל והאישה להתמודד עם חוסר התאמה בין הציפיות והתשוקות שלהם? עליהם להבין את תפקיד המנהיגות שאלוהים נתן בנישואין ולאפשר לו לבוא לידי ביטוי בהתאם לרצון אלוהים. הכול מתחיל בשילוב שיש בו כוח רב: התיאבון המיני של הגבר, אהבתו לאשתו והחופש המיני שהנישואין מעניקים להם. אלה הם דברים נפלאים, אבל אם הבעל רואה רק אותם, הוא יהפוך בסופו של דבר לבריון מיני כלפי האישה שאלוהים נתן לו לאהוב ולהוקיר. הוא חייב להבין שכל אחד מהם חווה קרבה וקבלה בדרך אחרת, ולנווט בהתאם.

התפקיד הראשון של הבעל הוא לספק את הצורך של אשתו בקרבה ובתחושה שהוא מקבל אותה לפני שהם מקיימים יחסי מין. את זאת עליו לעשות באמצעות חיזור. תפקיד האישה הוא לקבל בחסד את הניסיונות של בעלה לחזר אחריה, גם אם הם לא מושלמים. (והבעל, בתורו, חייב לגלות חסד כלפי אשתו אם קשה לה להיענות למאמצי החיזור הלקויים שלו).

הבעל חייב לשאוף להנהיג את הבית ואת הקשר בינו לבין אשתו כך שלא תהיה לה שום סיבה לסרב לו. הוא חייב להיות רגיש לצרכים שלה, לתשוקות שלה. הוא חייב להבין שיש זמנים שבהם מסיבה זאת או אחרת, קשה לה מאוד להתמסר לו. ואסור לו לשדל אותה לעשות מעשים שיגרמו לה להרגיש שהוא כופה את עצמו עליה. הוא חייב להפגין מנהיגות של משרת, גם בחדר השינה. הוא צריך לחשוב בראש ובראשונה עליה.

כמו בכל תחום אחר בחיים, האישה נקראת לציית לבעלה, אבל היא יכולה להתנגד למנהיגותו אם הוא דורש ממנה דבר מה הנוגד את מצפונה או את מצוות אלוהים. זוהי בהחלט אחריותה של האישה, אבל האם היא לא גם אחריותו של הבעל לדאוג מלכתחילה למנוע קשיים כאלה? כלומר, אסור שהמנהיגות של הבעל תעמיד את אשתו במצב שהיא צריכה לבחור בין מצפונה או הכתובים לבין הרצונות המיניים של בעלה.

אי אפשר להפריד בין התיאבון המיני של הבעל לבין המנהיגות שלו. יש לו תשוקה שרק אשתו יכולה לספק. לכן, הוא מנהיג בשאיפה להגשים את התשוקה שלו. הוא עושה זאת באמצעות היענות לתשוקות של אשתו, מעשה שבסופו של דבר יגרום לה לזהות את הרצונות שלו, להבין אותם ובסופו של דבר, להגשים אותם. ובמעשה המיני הזה, אלוהים נותן חסד והאיחוד בין בני הזוג מתעלה על איחוד של בשר ודם בלבד.

מין מעצים חופש אמיתי

לבסוף, אלוהים נותן לנו מין כי למין יש כוח למשוך את הבעל לאשתו ואת האישה לבעלה. אלוהים רוצה שהמין ימשוך את בני הזוג ואפילו יקסים אותם. המין נועד לחתום בחותם רגשי עצום את הנישואין - לא את האוננות, את הזנות או כל חטא מיני אחר. מי שמוקסם מחטא מיני, משתעבד לו, והשעבוד הזה כרוך באשמה ובושה. אבל מי שמוקסם באופן טבעי ממין בקשר הנישואין, נהנה מחופש שיש בו שמחה והכרת תודה.

האיחוד המיני הופך את הבעל והאישה לאחד וכורך אותם בקשר של כבוד. יש בו מסתורין שאפשר להשוות רק למסתורין שבאיחוד בין אלוהים לילדיו, אלה שחברו אליו. קרבה מינית היא מתנה שבה אלוהים מעניק לבעל ולאישה כוח עצום. בחוכמתו הוא הציב גבולות נוקשים לכוח הזה, ויש לו כל זכות לעשות זאת כי הוא האלוהים שברא מין והעניק לו את מטרתו המופלאה, המאחדת והמושכת.

- אם כן, מין אמור להיות חוויה משותפת בין בעל ואישה ואי אפשר לשתף בו אחרים, לא לפני הנישואין ולא במהלכם (מתי ה' 27-28). שיתוף של אדם אחר בקשר, בין שהוא מוחשי ובין שהוא מופשט (בפנטזיה), דרך פורנוגרפיה, למשל, הוא עיוות טיבו של המין, שנועד להיות בין בעל אחד ואישה אחת.
- כמו כל דבר אחר בחיים, יחסי מין צריכים להתאפיין בריסון עצמי, לא בפזיזות פרועה ומשולחת כל רסן. כלומר, יחסי מין צריכים להתקיים מתוך אהבה, לא מתוך כעס. למרבה העצב, גבר עלול לאנוס את אשתו ולכפות את עצמו עליה בכוח. זוהי הפרה בוטה של משמעות המין.
- אין לעורר מיניות לפני הזמן הנכון (שיר השירים ח 4).
- יחסי מין צריכים להיות חלק קבוע ובלתי נפרד מחיי הנישואין (הראשונה לקורינתים ז' 1-5).

מהו העיקרון הבסיסי של הגבולות האלה ומהי מטרתם? כמו כל מתנה אחרת שאלוהים נותן, הגבולות האלה נועדו להיטיב איתנו ובהתאם למטרה שאלוהים הועיד למין, הם מעודדים, מחזקים ומעצימים את החופש. לא חופש בהתאם להשקפת העולם, שדומה יותר לאנרכיה חסרת גבולות ורסן, אלא לחופש מיני כפי שאלוהים רצה שיהיה. חופש אמיתי.

שמירה נכונה על הגבולות שהציב אלוהים, לא מגבילה את החופש אלא מחזקת אותו. כאשר אנחנו שואפים לחופש בהתאם להגדרה שאנחנו בוחרים לו, אנחנו סובלים. אנחנו כמו ילדים טיפשים שלא מבחינים בין חופש לבין סכנת מוות, כמו ילדים הרצים אל עבר התנועה בכביש ולא מבינים למה מישהו פורץ פתאום בצעקות. אבל אם נשתמש במתנת המין בהתאם לכוונה שאלוהים הועיד לה, נמצא בה שמחה גדולה וחופש רב. הגבולות של אלוהים מאפשרים חופש אמיתי.

אם כן, מין הוא דבר טוב, טוב להפליא. וגם הגבולות שאלוהים קבע לו טובים. כעת נעבור לניקוי הרעלים.

חומר למחשבה

1. תאר במילים שלך את המטרות שלשמן ברא אלוהים את המין. האם לפני שקראת את הספר הזה, שאלת את עצמך למה אלוהים ברא את המין?
המין?
2. האם אתה מאמין שאלוהים יכול לברוא הנאות רק כי הוא שמח שהן מסבות לנו הנאה? על אילו דוגמאות אתה יכול לחשוב חוץ ממין?
3. האם היית פעם מתוסכל מאלוהים או כעסת עליו כי הוא נתן לך תשוקה מינית?
4. איזה מסר שולחת לך התשוקה המינית שלך? כדי לענות על כך, ענה קודם על השאלה הזאת: איזו מטרה יש לתשוקה המינית בחיך? התשובה לכך תלויה באם אתה רווק או נשוי.
5. כיצד הפורנוגרפיה שמה ללעג את המטרה שאלוהים הועיד למין?
6. האם אתה מאמין שאלוהים יכול לתת לך את כל הדרוש לך כדי להימנע לגמרי מחטאים מיניים?

ניקוי רעלים בחדר השינה

עד כה למדנו מכתבי הקודש שהמין הוא טוב ושאלוהים תחם אותנו בגבולות. כעת עלינו לשאול: איך גבר יכול להביע את אהבתו לאשתו בדרך הטובה ביותר באמצעות מין? שאלות כאלה, הנוגעות לתמונה הכוללת, הן חשובות מאוד. אבל אנחנו עלולים להסתבך עם השאלה הבאה: מה מותר לעשות ומה לא? רוב הגברים רוצים לעבור מהר מאוד מהמופשט אל המוחשי, מהכללי אל המוגדר. לא די לנו בעקרונות. אנחנו רוצים רשימה. מה אני יכול ואמור לעשות במיטה? ומה אסור לי לעשות?

יכולתי לערוך לך רשימה של איך ומה לעשות, להוסיף ריבוע ליד כל סעיף ולסמן לך מה יחזק את הביטחון העצמי שלך ומה יוריד אותו. אולי הרשימה תיראה לך מאוד מאורגנת ואפילו מועילה. הבעיה היא שרשימה כזאת היא הרשימה שלי, ולכן אני לא יכול לספק לך רשימה כזאת, ואני גם לא יכול לתת לך רשימה מתוך כתיבי הקודש, כי אין רשימה כזאת. כל רשימה שאכין תשקף בסופו של דבר את המצפון שלי, את החוזקות ואת החולשות שלי. במובנים מסוימים היא תישמע לך לגליסטית ובמובנים אחרים, מופקרת. זה נכון לגבי כל רשימה שאתה או כל אדם אחר תערכו. מעשה מסוים יכול להסב הנאה רבה ואושר לזוג אחד, ובעיני זוג אחר הוא מגעיל ודוחה. מה שנחשב חופש מיני אצל

אחד נחשב שעבוד וטומאה אצל אחר גם במסגרת המגבלות והחופש של חיי הנישואין. אלוהים ברא אותנו, שונים זה מזה ונתן לכל אחד מאיתנו מצפון אחר.

כלומר, כפי שראינו בפרק הקודם, יש בחיי הנישואין חופש רב לחקור, לנסות דברים חדשים וליהנות מדברים ששני הצדדים אוהבים. כתבי הקודש מדברים במושגים כלליים מאוד על מין במסגרת הנישואין, ומעודדים בעלים ונשים למצוא את הדפוסים והמנהגים שגם עולים בקנה אחד עם כתבי הקודש וגם מתאימים לבני הזוג.

אם כן, הגישה הנכונה היא לענות על השאלה הבאה: מה הייתה מטרתו של אלוהים כשברא למעננו את המין? הגישה הזאת תוביל זוג משיחי לסגל לעצמו מנהגים שמסבים הנאה לשני בני הזוג, ובה בעת מכבדים את הכתובים. רשימה ארוכה של מעשים מותרים ואסורים מאכזבת בסופו של דבר. בני הזוג זקוקים להשקפה המבוססת על הכתובים ולקווים מנחים המשקפים יראת אלוהים, ורשימה של מעשים מותרים ואסורים היא תחליף עלוב לצורך הזה. בפרק הזה נעסוק במגוון קווים מנחים, גם חיוביים וגם שליליים.

מין הוא לא...

בגלל הטבע החוטה שלנו אנחנו נוטים לומר על מין שלושה דברים לא נכונים.

מין הוא לא הדבר הטוב ביותר בחיים. אם ההשפעה היחידה שלך בחיים היא החברה והתרבות שסביבך, ייתכן שלעולם לא תבין שמין הוא לא הדבר הטוב ביותר בחיים. בין שאנחנו נשואים ובין שאנחנו לא נשואים, אנחנו נוטים לייחס למין משמעות גדולה יותר ממה שהוא באמת. האלילים בחיינו מתחילים כדברים טובים שאנחנו מייחסים להם חשיבות גדולה מדי, ומין גולש לאלילות בעוצמה ובתכיפות כמעט יותר מכל דבר אחר. אנחנו מאפשרים למתנה טובה מאלוהים להפוך

לחשובה יותר מהאלוהים שנתן אותה. מין הוא טוב, אפילו נפלא, אבל הוא לא הדבר הטוב ביותר.

מין לא מתנהל באמצעות גורמים מתווכים. חלק ניכר מחיינו היום מתנהל באמצעות גורמים מתווכים. הטכנולוגיה מתווכת וניצבת בינינו לבין העולם האמיתי. משנה לשנה אנחנו חווים יותר ויותר חוויות באופן בלתי ישיר, באמצעות מסך כלשהו - של מחשב, טלוויזיה, קולנוע, טלפון נייד וכדומה. התרגלנו ללמוד באמצעות מסכים, לנהל תקשורת באמצעות מסכים, אפילו להלל את אלוהים באמצעות מסכים. אנשים רבים התרגלו ליהנות באמצעותם גם ממין.

באמצעות הפורנוגרפיה המקוונת, דור שלם רוכש מידע מעוות ושקרי בנוגע למין. וגרוע מכך, החוויות המיניות הראשונות של צעירים ובני נוער רבים, אם לא של רובם, מתרחשות באמצעות גורם מתווך, כלומר, דרך מסך המציג מעשה מיני וצופה שמגיב. אבל מה מין באמת אמור להיות? מין אמור להיות הקשר הישיר האולטימטיבי בין שני אנשים אמיתיים, שני אנשים ממשיים, ללא כל תיווך. המין מתאפיין בקשר של פנים אל פנים, גוף אל גוף ונפש אל נפש, ומכאן עוצמתו הרבה ומשמעותו. מין באמצעות גורם מתווך הוא בדיוק ההפך, פעילות שאיבדה את כוחה ואת מטרתה הבסיסית, גרסה מזויפת וכוזבת של מין. מין באמצעות גורם מתווך איננו יכול להתקיים במובן הטהור, הבסיסי והאנושי של כתבי הקודש. התיווך סותר ישירות את המטרה.

אנשים הם לא העיקר ביחסי מין. מין כרוך בתשוקות גופניות אנושיות, ולכן קשה לתפוס לגמרי שהעיקר במין הוא לא אתה ואפילו לא בת הזוג שלך. העיקר במין הוא קודם כול אלוהים. האם זה נשמע מוזר? זה נכון. תשוקה כמובן מניעה בעל לחזור אחרי אשתו ולקיים איתה יחסי מין. הכול טוב ויפה. אבל המניע של בעל משיחי שאימץ את ההשקפה של הכתובים לגבי מין, הוא בראש ובראשונה להישמע למצוות אלוהים: ליהנות מקיום תכוף של יחסי מין, ולכבד את אלוהים באמצעות כבוד

הדדי. המניע של האישה עשוי להיות הרצון לרצות את בעלה ולהימנע ממריבה. גם זה יכול להיות בסדר. אבל אם היא חושבת בהתאם לכתבי הקודש, המניע העיקרי שלה הוא להישמע לאלוהים.

תאר לעצמך שמסיבה מסוימת משיחי נשוי מאבד את החשק למין. הוא צריך לשקול את מצבו בכובד ראש בגלל מצוות אלוהים. גם אם שני בני הזוג לא רוצים לקיים יחסי מין במשך תקופה ארוכה, הם עדיין צריכים לקיים יחסי מין כדי לכבד את אלוהים ולציית לו. (זוג כזה גם צריך להתמודד עם הבעיה הגדולה יותר, ולשאול את עצמו למה התשוקה לקרבה פגה.)

לפעמים קשה לנו להבין מהן הציפיות של אלוהים מאיתנו לגבי מין (ואם זה באמת קשה לך, אולי זהו סימן שמין הפך אצלך לדבר החשוב ביותר). מין הוא נושא אישי ורגיש, ובצדק, ולכן מוזר לנו לדבר עליו. אבל יש לאלוהים זכות גם על ההיבטים האישיים של החיים שלנו. אין לנו זכות לשמור לעצמנו את המין בעולם הקטן שלנו.

לכן, חשוב שנבין שאלוהים ורצונו צריכים לעמוד במרכז חיי המין שלנו, ממש כשם שאלה צריכים להיות במרכז הדיבור שלנו, ההתנהלות הכספית שלנו והזמן שלנו. אלוהים דורש את המקום הראשון בכל התחומים האלה, והוא דורש ציות מוחלט, לא פחות. לכן, בעל ואישה האוהבים זה את זה ומבינים את עקרונות הכתובים לגבי נישואין, לפעמים מקיימים יחסי מין למען אלוהים, גם אם לא מתחשק להם. ואם הם לא מצייתים, הבשורה מספקת דרך לסליחה, בדיוק כמו סליחה על חטאים אחרים. כמו בכל תחום אחר בחיינו - בדיבור, בהתנהלות הכספית, ביחסים בין עובד למעביד, השאלה איננה אם אתה מושלם או אם אתה מושחת ללא תקנה. העיקר בחיינו הוא להבין שאלוהים צריך להיות ראש וראשון בכל דבר, אפילו במין, ואנחנו חייבים לשאוף לציית לו באמצעות החסד שהוא מרעיף עלינו.

מין הוא כן...

כאמור, כתבי הקודש מלמדים שמין המפאר את אלוהים הוא טוב, בריא, אמיתי, חלק ממצוות אלוהים, ויש לו גבולות ברורים. הבנו גם שהוא מקנה לנישואין חופש עצום: את החופש לבדוק ולחקור, לגלות, לשחק, להגיד כן או לא או לעולם לא. אבל זהו חופש שאולי צריך לטהר ולקדש, במיוחד אצל אנשים שהתפיסה שלהם לגבי מין מושפעת מפורנוגרפיה. קרוב לוודאי שכולנו זקוקים לניקוי רעלים כלשהו בחדר השינה.

העיתוננים ואתרי הייעוץ (המשיחיים והלא משיחיים) מלאים לפי השאלות לגבי התנהגות מינית מקובלת. לא קשה לזהות לפי השאלות האלה מיהם האנשים שהתיאבון שלהם מושפע מפורנו. הם בדרך כלל שואלים שאלות כמו: "האם זה בסדר שאשתי ואני נעשה כך וכך במיטה?"

אנחנו חייבים לחזור לנקודה הזאת: סביר מאוד להניח שהמעשים שמעוררים כביכול את כוכבי הפורנו, לא יעוררו את אשתך ולא יגרמו לה להרגיש יקרה ואהובה. סביר הרבה יותר להניח שהם יגרמו לה להרגיש שהיא צריכה לעמוד בדרישות, שהיא הפכה לאובייקט נוח במקום לכלה יקרה. אם נציג כמה מההיבטים החיוביים של כתבי הקודש לגבי מין, נבין עד מהרה שפורנוגרפיה משקפת את ההפך.

- מין הוא עדין ורגיש. האם בפורנוגרפיה יש עדינות ורגישות או אלימות?
- מין הוא נעים. האם הפורנוגרפיה נעימה או מבזה?
- מין הוא נתינה וחוסר אנוכיות. אבל שוב, העיקר בפורנוגרפיה הוא כוח וכיבוש, סיפוק היצרים השפלים והאנוכיים ביותר שלי. עכשיו.
- למין יש גבולות. פורנוגרפיה בזה לגבולות. היא מלמדת שכל מה שאני רוצה מקובל כי זה מה שאני רוצה.

זכור תמיד שמטרתה העיקרית של הפורנוגרפיה היא לעורר תאוות בסוג מסוים של אנשים - אנשים שליבם כבר גס ומתנגד לכל דבר טוב וטהור. הפורנו נוצר כדי לעורר את הלב הקשה, לא את הלב הרגיש.

השאלות הנכונות

השאלה נותרת בעינה. כיצד הבעל צריך להחליט מה לעשות עם אשתו בחדר השינה? הרי הוא חייב לעשות משהו. מה מותר לו ומה אסור? אחרי שנבין שאלוהים לא נתן שום רשימת מטלות למין, ונבין מה נכון לגבי מין ומה לא, נוכל לשאול את השאלה העיקרית. אבל נעשה זאת באמצעות שאלות משניות. להלן חמש שאלות משניות שלדעתי מועילות מאוד. כל אחת מהן נועדה לעזור לך לענות בעזרת הכתובים על השאלה הישנה נושנה: זה בסדר ל_____?

מה מתחולל בליבך? הלב שלנו ניצב מאחורי כל מעשה שאנחנו עושים, בחדר השינה או בכל מקום אחר. לכן, אפשר לשאול: "האם המעשה המסוים הזה אסור?" אבל כדאי יותר לשאול: "מה מתחולל בליבי וגורם לי לרצות לעשות את זה?" האם אתה מבין את ההבדל במוקד של שתי השאלות האלה? אני חושב על המעשה, אבל אני מחפש את המניע שבגללו נעשה המעשה: הלב שלי. טוב, ישוע לימד את תלמידיו שהדברים היוצאים מהלב הם המטמאים את האדם, לא מה שבא מהחוץ (מרקוס ז' 1-23). כל הרוע שלנו נובע מבפנים, ובכלל זה ניאוף, חמדנות או פריצות מינית. אתה צריך להיות מוכן לטפח לב רגיש. לשם כך עליך להתבונן אל תוך ליבך ולחשוף את המניעים שלך. למה? כדי שתוכל לעשות רק את המעשים הנובעים מתוך אהבה לבת הזוג שלך, ולהימנע ממעשים הנובעים בראש ובראשונה מחטא כלשהו. שים לב לאזהרה: החטא עדיין שוכן בנו, המשיחיים, ולכן הלב שלנו הוא מקום לא מסודר במיוחד. אל תתייאש אם תבין שהמניעים שלך למין או למעשה מסוים, הם עירוב של טוב ורע. אולי המניעים שלך לעולם לא יהיו טהורים לגמרי. בסס את ההחלטה שלך על מה שאתה מאמין שהוא המניע העיקרי שלך.

האם המעשה הזה הוא של כובש או של משרת? אתה יודע היטב שמידה רבה של פורנוגרפיה מתארת מעשים של כוח וכיבוש, לא מעשים של אהבה ושירות. אתה יודע שההנאה של הגבר מפורנוגרפיה בדרך כלל רבה ואמיתית הרבה יותר מזאת של האישה. אל תעשה באשתך מעשים שיגרמו לה להרגיש שהיא אמצעי להשגת מטרה. אל תגרום לה להרגיש כאילו אתה כובש אותה ומשתלט עליה במקום לאהוב ולטפח אותה, שאתה מטמא אותה במקום להוקיר ולכבד אותה.

האם המעשה הזה מסב הנאה לאחד מבני הזוג או לשניהם? אחת המטרות של מין היא להסב הנאה הדדית. מין במיטבו מאפשר לשני בני הזוג לתת ולקבל בה בעת, באמצעות אותם מעשים. הוא ייחודי ומתאפיין בעוצמה, במימוש ובסיפוק. לפעמים יש חוסר שוויון מסוים בנתינה ובקבלה, אבל כל בן זוג צריך תמיד לשאוף להסב הנאה רבה יותר לאחר, לא לעצמו. אל תיהנה תמיד על חשבון בת הזוג שלך. לעולם אל תעשה מעשים שמעוררים הנאה אצל האחד ודחייה אצל האחר.

האם המעשה הזה מציק למצפון שלך או של בת הזוג שלך? המצפון הוא מתנה מיוחדת של אלוהים, ועלינו להישמע לו (ראה טיטוס א 15): מצפון לא נקי קשור לטומאה ולחוסר אמונה). אלוהים נותן לכולנו את אותה תורה באמצעות דברו, אבל הוא נותן לכל אחד מאיתנו מצפון משלו. אנחנו נדרשים להישמע למצפון הזה ולא לטמא אותו. אל תעשה מעשים הפוגעים במצפון שלך, ואל תשדל את אשתך לעשות מעשים הפוגעים במצפון שלה.

האם אתה יכול להודות לאלוהים על המעשה הזה? קשה להודות לאלוהים על מעשים המפרים את תורתו או פוגעים במצפון שלנו. כשאתה חושב על מעשים מסוימים, שאל את עצמך אם אתה יכול להודות לאלוהים עליהם. אם לא, אל תעשה אותם.

הקווים המנחים האלה יאכזבו גברים רבים כי משתמע מהם שיש מעשים שאסור להם לעשות - פנטזיות הנובעות מפורנו, דברים שהם ראו על המסך, אהבו וקיוו לממש. מעשים רבים שהפורנוגרפיה מציגה

כנורמאליים, הם מעשים שאלוהים אוסר עליהם כי הם חטא כלפיו וכלפי בת הזוג. אבל אם אתה בוטח באלוהים, תוכל לדעת שהוא ייתן לך חסד גם להתגבר על האכזבה הזאת - בעצם, להתגבר על עצמך - וגם למצוא הנאה גדולה יותר במעשים טהורים יותר.

זוגות מסורים רבים מספרים שהם נהנים מאוד ממעשים שהפורנוגרפיה מתארת כמין משעמם מאוד, ושההנאה שלהם הולכת וגוברת עם השנים ועם עשרות השנים. הזוגות האלה הם זוגות יראי אלוהים שבמשך שנים רבות, מקיימים יחסי מין באופן בלעדי זה עם זה. מתברר שההנאה שלהם בשנים האלה הייתה מעניינת הרבה יותר, מושכת הרבה יותר, אינטימית הרבה יותר ומספקת הרבה יותר מכל הנאה שיכלו למצוא בהתנהגות משולחת כל רסן. האם אתה מאמין שאלוהים יכול לעשות את אותו הדבר למענך ולמען הכלה שנשאת לאישה?

חומר למחשבה

1. מה הסיכון הטמון בהתנהלות לפי רשימה של מעשים מותרים במין?
2. בהתאם לפרק הזה, המעשים שאתה רואה בפורנוגרפיה נועדו לעורר תאוות באנשים שליבם כבר קשה ומתנגד למטרה שלשמה ברא אלוהים את המין. האם אתה מאמין שזה נכון?
3. איזו מחמש "השאלות הנכונות" בפרק הזה יוצרת, לדעתך, את הניגוד הבולט ביותר בין ביטויים קדושים של מיניות לבין המעשים שראית בפורנוגרפיה?
4. איזו מחמש השאלות עזרה לך להבין שחלק מהמחשבות והציפיות שלך לגבי מין מושפעות מפורנוגרפיה?
5. האם אתה מאמין שחיים שלמים של מין "רגיל" עם בת זוג אחת, יכולים להיות מספקים ומעניינים יותר ממעשים הניזונים מפנטזיות פורנוגרפיות?

ניקוי רעלים בנפש

תשוקה מינית הופכת לעיתים קרובות בעולם החוטא הזה למשא כבד. אם זה המצב שלך, אני מכיר את המאבקים שלך כי עד לפני שנים לא רבות, גם לי היו מאבקים כאלה. כשהייתי צעיר נאבקתי כמו רבים אחרים באי היכולת לבטא בצורה מכובדת ומבוססת על דבר אלוהים את התשוקה המינית המתעוררת אצלי. אפילו זעקתי לאלוהים ושאלתי אותו למה הוא נתן לי משא כזה. חלפו כמה שנים וכבר לא הייתי רווק צעיר אלא בעל צעיר הנאבק (ולפעמים לא נאבק) בתאוה, ובפורנוגרפיה וכדומה. הייתה תקופה שהדברים האלה פיתו ומשכו אותי וביקשו לכבול אותי.

היום אני יכול לומר בשמחה ובתודה שפורנוגרפיה כבר לא שולטת בי כמו פעם. אלוהים שחרר אותי מהרצון לשקוע בה. לכן אני מבין את הקושי שלך. אבל אני גם יכול להבטיח לך שאפשר להשתחרר. לא שחרור שאחריו תאמר "אני לא עושה את זה גם אם לפעמים אני ממש רוצה", אלא שחרור שאחריו אפילו לא תרצה בזה עוד. זה באמת נעלם. אלוהים הראה לי את הזוועה שבזימה, הוא הראה לי את היופי שבטוהרה, ובחסדו הוא לקח ממני את הרצון לחטוא בתחום המיני.

איך זה קורה? הדרך הטובה ביותר להתגבר על חטא היא הדרך שאלוהים תיאר באמצעות שאול השליח. אנחנו צריכים לעמוד איתן בבשורה ולהישען על חסד אלוהים ועל כוחו העוזרים לנו להצליח, וכך נוכל לפשוט את מאוויי הבשר וללבוש במקומם את מאוויי הרוח.

לפעמים הייתי רוצה שהעולם יהיה שונה. הייתי רוצה שהחטא לא יהיה כל כך עיקש ושזור בעמקי נפשי. הייתי רוצה שתהיה דרך אחרת להתגבר עליו. אולי זה בדיוק מה שגם אתה היית רוצה. אבל המציאות היא שלעולם לא נתקדם וננצח את החטא שלנו אם לא נילחם בו. אנחנו חייבים להתמקד במשימה להמית את החטא. אנחנו מתקרבים לסופו של הספר הזה. האם אתה מוכן למסקנה הגדולה לסיום?

אתה חייב להפסיק לצפות בפורנוגרפיה, ואתה חייב להפסיק לאונן. עכשיו. כלומר, בזה הרגע. לא מחר. היום.

האם זה יהיה קשה? סביר להניח שכן. אם תיכשל פה ושם, האם זה יהיה סוף העולם? בכלל לא. אם כן, האם אתה באמת חייב להיות רציני ולהפסיק? האם אתה חייב להמשיך לנסות? כן, לגמרי.

הפיתוי המיני נעץ בך קרסים, ולא יעזור לך לנסות להתעלם מזה. אתה לא יכול סתם להסתיר את הפיתוי ולהעמיד פנים שהוא לא שם. זה כמו הסיפורים על רוצחים שמחביאים את הגופה בגומחה בקיר או בארגז במרתף. מי מעלה על דעתו שהשיטה הזאת תצליח? תוך זמן קצר הגופה תתחיל להירקב ולהסריח. העובדות יתבהרו מעצמן.

כך גם החטא. אתה יכול לנסות לבנות קיר סביבו ולהציב לפניו משהו שנראה תקין. אתה יכול לסגור אותו בארגז ולכסות אותו בשמיכה. אבל הכול סתם תרגיל בהכחשה. במוקדם או במאוחר, המוות שאתה מנסה להסתיר יתחיל להבאיש. בסופו של דבר לא תצליח להטעות איש, ובוודאי שלא את אלוהים, שרואה אל תוך מעמקי ליבך. "שאל ואבדון נגד ה', אף כי ליבות בני אדם" (משלי טו 11). אל תתעלם מהחטא שלך! במקום להתעלם מהחטא שלך, אתה צריך לצאת למשימה יום יומית ולהרוג אותו. בזמן שאתה הורג אותו, בזמן שאתה פושט אותו מעלך, החלף את השקרים שלך בְּאֵמֶת, החלף את כל מה שמעוות, בְּאֵמֶת הטהורה. התחל בתוכנית שתעזור לך לגבש מחדש את התפיסה שלך לגבי מין: "על כן מותתו את האיברים השייכים לארץ, את הזנות

והטומאה והזימה והתאוה הרעה, ואת החמדנות שאינה אלא עבודת אלילים, כי בגלל אלה בא חרון אלוהים" (קולוסים ג 5-6). אלוהים נתן לך את הכתובים כדי שתצליח במשימה הזאת. באמצעות הכתובים אפשר לראות את המצב דרך העיניים של אלוהים, לראות את העולם כפי שהוא רואה אותו ולדעת מה לעשות לגביו.

לראות דרך העיניים של אלוהים

כמה פסוקים מדבר אלוהים הפכו לעקרונות יסוד בתפיסה שלי לגבי מין וחזקו את הריסון העצמי שלי. הם שירתו אותי כשעוד הייתי צעיר וחשבתי על נישואין, וגם מאוחר יותר, כשהייתי נשוי טרי. בעזרתם ובחסד אלוהים הצלחתי לעמוד בנחישות נגד כוחה של הפורנוגרפיה ולא להיכנע לה. להלן הפסוקים הבולטים ביותר.

הצחוק שבאהבה

אני מודה שהפסוק הראשון שאני רוצה להציג בפניך מעט מוזר. בבראשית כו 8 מסופר על יצחק ואבימלך, מלך גרר עובד האלילים. אתה ודאי זוכר שיצחק, כמו אביו אברהם, הלך לארץ זרה וחשש לחייו. כמו אביו, גם הוא נקט דרך פחדנית כדי להיחלץ מהסכנה, והתכחש לאשתו במקום לסכן את עצמו. אבל אבימלך השקיף מהחלון וראה את "יצחק מצחק את רבקה אשתו". מתברר שלא פשוט לתרגם את המילה "מצחק", ונתקלתי בגרסאות שונות של הכתובים באנגלית, שתרגמו אותה בצורות שונות. כשהייתי צעיר קראתי פרשנות שבה היה כתוב, ובצדק, שאפשר לתרגם את המילה ל"השתעשע".

אבימלך השקיף מהחלון וראה את יצחק ואת רבקה מתנהגים באופן שגרם לו להבין שהם בהחלט יותר מאח ואחות. בה בעת, הוא גם הכיר את אופיו של יצחק וידע שאי אפשר להאשימו במעשה לא מוסרי. יצחק ורבקה השתעשעו זה עם זה - הם שיחקו, פלרטטו, נהנו מאהבתם הצעירה

(רק אולי לא במקום החכם ביותר לעשות זאת). הפסוק הזה המחיש לי את החופש והתמימות שרציתי שיהיו לי עם אשתי. שני דברים היו ברורים לי: ידעתי שאני רוצה שיהיו לנו החופש והפתיחות האלה בנישואין, וידעתי שלא נזכה ליהנות מהם אם אחד מאיתנו חוטא לאחר במישור המיני.

דרך של הבנה

הפסוק השני לקוח מאיגרת פטרוס הראשונה ג 7, ובו פטרוס מצווה: "וכן אתם, הבעלים, חיו יחד עימהן בידיעה שהאישה היא כלי חלש יותר, ותנו להן כבוד כשותפות בנחלת חסד החיים, למען לא תעוכבנה תפילותיכם". מהפסוק הזה הבנתי שלקשר שלי עם אשתי יש חשיבות רוחנית עצומה. אם אני מפגין חוסר כבוד כלפי אשתי, התפילות שלי (לא שלה!) יעוכבו.

אני המנהיג בבית ואני צריך להמשיך לגדול מבחינה רוחנית. כדי לעשות זאת, אני צריך להתפלל בנאמנות. ולמדתי שכדי להתפלל בנאמנות אני חייב לתת לאשתי את היחס שהיא ראויה לו. אם אכנע לתאוה, לפורנו ולחטאים מיניים אחרים, אגרום הרס למשפחה שלי. אין סיכוי שאהיה היחיד שסובל. איך אני יכול לגרום כאב כזה לאנשים שאני אוהב יותר מכול?

מקור של שמחה

הקטע הבא הוא אחד החביבים עליי בכל כתבי הקודש. במשלי ה 18-19 כתוב: "יהי מקורך ברוך, ושמח מאשת נעורייך. איילת אהבים ויעלת חן, דדיה ירווך בכל עת. באהבתה תשגה תמיד". אני אוהב את העדינות והיופי שבקטע הזה. הוא קורא לגבר למצוא שמחה, סיפוק וקרבה תמיד ואך ורק באישה שאלוהים נתן לו. הוא קורא לו להיזכר בשמחה שהייתה מנת חלקו כשהוא וכלתו הצעירה היו תמימים ורק נישאו, והוא קורא לו ליהנות מהשמחה הזאת. אין לו זכות ללכת לשום מקום אחר, ובמונחים

של שלמה המלך, אין לו זכות לשנות ממקור אחר. ולמה הוא ירצה לעשות זאת בכלל? לפי הפסוקים האלה, המין הוא מתנה והוא נועד אך ורק לשני בני זוג קבועים.

כתבי הקודש קוראים לגבר לא נשוי לא לשגות בדמיונות על שום אישה. והם קוראים לגבר נשוי לשגות בדמיונות על אהבתה של אישה אחת, לא של כל אישה או של סדרה של נשים, אלא של אחת: אשת נעוריו. בכל פעם שאתה צופה בפורנוגרפיה, בכל פעם שאתה נכנע לתאוה, אתה פוגע ביכולת שלך להתמקד באישה אחת, לשגות בחלומות על אהבתה ולשאוב שמחה וסיפוק ממנה בלבד.

מייד אחר כך מופיעות מילים מטלטלות: "כי נוכח עיני ה' דרכי איש, וכל מעגלותיו מפלס. עוונותיו ילכדונו את הרשע, ובחבלי חטאתו ייתמך. הוא ימות באין מוסר וברוב איוולתו ישגה". גברים המסרבים לשגות בדמיונות על האהבה של האישה שלהם, גברים הנהנים מהגוף (או מתמונות גוף) של נשים אחרות, עושים מעשי איוולת גדולים. האיולת הזאת היא לא רק מעשה אווילי פשוט, היא מעמידה את הגברים בסכנת מוות. זוהי איולת מוסרית המובילה לחורבן רוחני. איולת כזאת, היעדר משמעת כזה, חוסר אכפתיות כזה לגבי חטא, גורמים לגברים לסטות מהדרך המובילה לחיים מוסריים ורוחניים. וכך נותרת להם רק דרך אחת: הדרך למוות מוסרי ורוחני.

התייחס אל הנשים הצעירות כאל אחיות

הקטע האחרון שעזר לי במיוחד הוא באיגרת הראשונה אל טימותיאוס ה-1: "אל תגער בזקן, כי אם הפצר בו כבן הפונה לאביו. פנה אל הצעירים כאל אחים, אל הזקנות כאל אימהות ואל הצעירות כאל אחיות - במלוא הטוהר". בקטע הזה ראיתי את הקשר בין הנשים בפורנוגרפיה לבין מצוות אלוהים להתייחס אל כל הנשים הצעירות כאל אחיות. איך יכולתי לעשות זאת כל עוד נעצתי בהן מבטי זימה על המסך? איך אני יכול לנעוץ מבטי זימה בצעירות אלמוניות על גבי המסך, ולהניח שאוכל

לכבות את התאוה הזאת ולהתייחס אל צעירות אחרות בחיי כאל אחיות? הכניעה לתאוה בתחום אחד, משפיעה על כל שאר התחומים. אלוהים ציווה עליי לראות בנשים הצעירות אחיות, לא אובייקט מיני. אני צריך להתייחס אליהן במלוא הטוהר - בליבי, במחשבותיי ובחיי. זהו לקט פסוקים שהשפיעו עליי מאוד. יותר מזה, הם עזרו לי לאפס את המחשבות שלי. שיננתי אותם, הגיתי בהם, העליתי אותם בזיכרון וחייתי לפיהם. עם הזמן הם ניקו את הרעלים מהנפש שלי. כל רצון שהיה לי לפעול לפי תאוות וחטא, הלך והתפוגג. אני יודע שזאת הייתה פעולת אלוהים כי הוא פעל באמצעות דברו, ממש כשם שהוא הבטיח לעשות. במקום החטאים האלה, הוא נתן לי אהבה הולכת וגוברת כל העת לאשתי, והגביר את השמחה והסיפוק בקשר שלי איתה. לא הייתי רוצה שזה יהיה אחרת.

הנשק הסודי שלנו

לפני שאסיים, אני רוצה להוסיף עוד דבר אחד. רועה הקהילה הוא ודאי הנשק הסודי שהקהילה בימינו משתמשת בו הכי פחות. עובדה זאת אירונית במיוחד כי ה"נשק" הזה הוא מתנה מוחשית מאוד מאלוהים, מתנה שהוא נתן לנו במיוחד כדי שישמש לנו דוגמה וילמד אותנו לגדול ולהתקדש.

אם אתה רוצה באמת להתגבר על פורנוגרפיה, דבר עם רועה הקהילה שלך.

חשוב על כל האפשרויות של הקהילה לעזור לך להיאבק בתאוה ובפורנוגרפיה. חשוב על כך שכולם יודעים שפיתוי מיני הוא בעיה גדולה של כל גבר כמעט, לכל הפחות בתקופה מסוימת בחייו. אם כן, למה אנחנו מתעלמים מהמתנה הראשונה במעלה שאלוהים נתן לנו כדי לעזור לנו לגדול ולהתקדש? למה אנחנו מתעלמים מהחוכמה והתבונה של הגברים שאלוהים קרא להם לרעות את עדרו ונתן להם את הכישורים לכך?

כמעט כל רועה קהילה באמריקה עוזר למישהו להילחם בפורנוגרפיה. הסיפור שלך לא יחדש לו דבר. היה מוכן ללכת ולבקש עזרה. שים את הגאווה והבושה שלך בצד והשפל את עצמך. פורנוגרפיה ואוננות הן חטאים נסתרים, אבל אל תיתן לעובדה הזאת להוליך אותך שולל ולגרום לך לחשוב שהן חטאים נדירים. המאבק של גברים בפיתוי מיני הוא אוניברסאלי. אולי נדמה לך שרועה הקהילה שלך יגיד משהו כמו: "אני בהלם. לא הייתי מעלה על דעתי שאתה מתקשה בתחום הזה". סמוך עליי, זה לא יקרה. לעומת זאת, אני יכול כמעט לערוב לך שהוא יזדהה איתך ויהיה מוכן ומזומן לעזור לך להילחם ולנצח.

ייתכן שמדי פעם אלוהים יסלק ממך את הרצון להסתכל על פורנוגרפיה, אבל סביר הרבה יותר שתשתחרר ממנה אחרי תהליך ארוך וקשה. רוב הסיכויים שתזדקק לעזרה. חצה את הגשר הזה והתחייב לבקש עזרה מרועה הקהילה שלך. הקהילה המקומית היא הסביבה האידיאלית להילחם בחטא מהסוג הזה. שם תמצא את הסמכות ואת התמיכה שיעזרו לך להילחם, ובסופו של דבר, לנצח.

אני יודע שיש אנשים שלא קל להם לגשת אל רועה הקהילה שלהם. במקרה כזה, מצא גבר משיחי בוגר וראוי לאמון (ודא שהוא עונה על כל התנאים האלה) שתוכל לדבר איתו. סביר להניח שלא תנחל הצלחה גדולה במאבק הזה אם תפנה לחבר, מישהו בגילך או צעיר ממך. גש לגבר משיחי שאתה אוהב ומכבד, ספר לו על הקושי שלך ובקש ממנו ללוות אותך אישית. זה ישפיל אותך בכל המובנים הנכונים ויעורר בך ענווה.

הרשה לי להזהיר אותך לגבי קשר עם מלווה אישי. אומנם אני משוכנע שבמקרים רבים קשר כזה יכול להועיל מאוד, אבל יש בו סכנה סמויה. החשש שאנחנו יכולים לפתח מפני המלווה האישי עלול להיות גדול יותר מהיראה שלנו מפני אלוהים. יראת אלוהים עלולה לעבור למושב האחורי ויראת אדם למושב הקדמי, כי הרצון שלנו לספר רק על דברים

טובים בפגישה הבאה עלול להעיב על הרצון שלנו לכבד את אלוהים. אני אפילו לא מדבר על הפיתוי לשקר בפגישה. אני מדבר על מה שמתחולל בליבך כשאתה נאבק בפיתוי מיני. פעם אתה נאבק כדי לפאר את אלוהים, ופעם אחרת אתה נאבק כדי שלא תצטרך להתבייש מבני אדם.

אנחנו צריכים לרדוף קדושה, לא כדי להרשים אנשים אחרים או להימנע מאי נעימות, אלא כדי לכבד את אלוהים יותר ויותר בכל תחום. פול טריפ כתב על חשיבות התמיכה ההדדית בקהילה המקומית: "המטרה של מערכת היחסים הזאת איננה לתפוס זה את זה במעשה רע, אלא להניע ולעודד זה את זה לעשות את הטוב והישר. אנחנו משרתים זה את זה מתוך ידיעה שאומנם התורה יכולה לחשוף חטא, אבל רק החסד יכול להושיע אותנו ממנו". מצא מישהו שפועל מתוך רצון לעודד אותך, להתפלל בשבילך ולגעור בך במקרה הצורך, ולא אחד שמחכה לתפוס אותך חוטא. במילים אחרות, מצא לעצמך מלווה אמיתי.

טוהרה והעתיד שלך

קל לחשוב שאפשר להציץ מדי פעם בתמונות פורנוגרפיות כדי להזין אוונות, ושאין לכך שום השלכות. אבל אם כך חשבת וכך אתה עדיין חושב, אתה טועה. זהו חטא נגד אלוהים ונגד אשתך בהווה או בעתיד, והוא מזיק לך. כל מעשה של חטא מיני מפחית את היכולת שלך להיות מנהיג טוב ומאהב טוב.

כשאתה חוטא בחטא מיני, לפני הנישואין או במהלכם, אתה מעמיס חבילות מסוגים שונים על הגב של הנישואין שלך בהווה או בעתיד. התוצאה היא שקשר הנישואין נאלץ לשאת עול כבד וסיבוכים שלא לצורך. מה שהיה אמור להיות קל הופך לקשה, לפעמים באופן קבוע. סיבוכים ופיתויים שלא היו צריכים להתעורר, מתעוררים. כן, האלוהים שלנו מלא חסד וסולח לכל חוטא החוזר בתשובה, אבל יש לחטא השלכות שאפילו הסליחה של אלוהים לא תמיד מבטלת.

לכן, אל תלעג לחסד אלוהים ואל תתגרה באורך רוחו. אל תונה את אשתך, גם אם עוד לא פגשת אותה. אל תונה את עצמך ואל תגזול מעצמך את הקשר היקר הזה. אל תונה את ילדיך בהווה או בעתיד, ואל תפגע ביכולת שלך להציג בפניהם דוגמה לחיי נישואין המפארים את אלוהים, המשקפים את הכתובים והמציבים דוגמה ליראת אלוהים ולציות לדברו.

אילו רק היה אפשר שבחור צעיר יביט אל העתיד ויראה איך החיים היו יכולים להיות בלי מטען של חטא מיני, איך חיי הנישואין היו נראים אילו נעזר בצורה טובה יותר בחסד אלוהים - הוא היה זועק לאלוהים כדי לקבל כוח ומקבל אותו. בין שאתה רווק ובין שאתה נשוי, אף פעם לא מאוחר מדי לזעוק לאלוהים. אתה יכול לעשות זאת עכשיו. לא מאוחר מדי להפסיק להעמיס עוד מטען.

לא מאוחר מדי לבצע ניקוי רעלים. אלוהים בחסדו יתחיל לטהר אותך, והוא יסלק חלק מהמטען הזה, אולי את כולו.

אני רוצה לעודד אותך לאפשר לכל הדרכים שבהן אלוהים מרעיף את חסדו, להניע אותך לחתור לטוהר מוסרי. אלוהים מרעיף את חסדו בעיקר דרך כתבי הקודש, תפילה וביטחון בכוח אלוהים, ועוזר לנו לרסן את עצמנו. זכור תמיד שישוע נשא את כל החטא המיני שלך על הצלב. הוא נשא את העונש הצודק על החטא הזה ואת מלוא זעם אלוהים בגללו. הוא נשא את המוות שהחטא שלך דורש. הוא קם מהמתים והוכיח שהוא ניצח את המוות. כעת הוא מציע לך חיים, והוא מציע לך חופש - חופש מחטא, חופש אפילו מהרצון לחטוא.

יש גברים שיכולים לסרב לפורנוגרפיה בזכות כוח רצון. אם אתה אחד מהם, יופי. לך על זה. אחרים יכולים לעשות זאת באמצעות הקמת חומות של לגליזם, והם מכריחים את עצמם לחיות בתוך הגבולות האלה. הגישה הזאת מחליפה את חטא הריכוז העצמי שמאפיין את הפורנוגרפיה בחטא הריכוז העצמי שמאפיין את הלגליזם, ולכן אני לא

מעודד אותך לאמץ אותה. גברים רבים, קרוב לוודאי שכולם, זקוקים לעזרה מבחוץ, לסוג של קשר המחייב אותם לספר על מעשיהם, המעודד כנות ודוחה גינוי ולגליוזם. בסופו של דבר, אתה חייב למצוא את החופש שלך בדבר אלוהים, בין שאתה נאבק בקושי הזה בעזרת אלוהים ובין שאתה נאבק בו בעזרת אלוהים, ואחים במשיח. אנחנו צריכים להילחם בחטא בעזרת האמת של אלוהים. אנחנו צריכים לסלק את השקרים שאנחנו רוצים להאמין בהם, ולמלא את מקומם בדברים שאלוהים אומר שהם אמת. אולי חלק מהפסוקים שאלוהים השתמש בהם בחיי, יעזרו גם לך. אולי הוא יעזור לך למצוא פסוקים אחרים. בכל מקרה, גש לכתבי הקודש ומצא שם גם את היסוד לטוהרה וגם את החוכמה שיכולה לעזור לך בכל רגע ורגע.

חלק מהמכתבים העצובים ביותר שאני מקבל הוא מנשים בשנות הארבעים והחמישים לחייהן. הן מספרות על חורבן מוחלט - על בעלים שנלכדו בפורנוגרפיה כשהיו צעירים ומעולם לא ניסו לוותר עליה. היום, שנים רבות לאחר מכן, הם עדיין פוגעים בעצמם, בנשים שלהם ובמשפחות שלהם. הבחירות שעשו כשהיו צעירים, מאיימות היום לקרוע את המשפחות שלהם לגזרים. הם מעולם לא ויתרו על החטא שלהם. הם נאחזו בו, הזינו אותו ופעלו לפיו כל השנים. אלוהים מצווה על הגברים האלה לשגות בדמיונות על האהבה של נשותיהם כל ימי חייהם, אבל הנשים שלהם חיות עם החללים הגדולים שנפגעו בליבן, ועורגות ליום שבו הבעל שלהן יבוא וימלא אותם.

האם כך תחיה גם אשתך בבוא היום?

האמת היא שאלוהים לא מעניק לנו אשרת מעבר כשמדובר בחטא. הוא לא מרשה לנו לעשות ככל העולה על רוחנו בלי לשלם על כך. החטא נושא איתו השלכות, בין שאתה חוטא בגיל שמונה עשרה ובין שאתה חוטא בגיל שמונים. פנה עורף לחטא שלך עוד היום. רדוף חופש. רדוף את המשיח.

חומר למחשבה

1. האם אתה מקווה בליבך לנהל קשר מיני ארוך, נעים וטבעי עם אשתך? או האם נדמה לך שלא יהיה לך סיפוק אם לא תנסה לעשות את המעשים שראית בפורנוגרפיה?
2. האם האמנת אי פעם שבתמונה הכוללת של החיים, אין חשיבות אמיתית למעשים המוסריים שלך? האם אתה מאמין שלחטאים שאתה עושה היום עלולות להיות השלכות לגביך ולגבי המשפחה שלך בעוד שנים רבות?
3. האם אתה מאמין שכתבי הקודש מציעים עזרה והדרכה גם בחיים באופן כללי וגם בכל רגע ורגע באתגרי החיים?
4. האם יש לך רועה קהילה שאתה יכול לפנות אליו כשאתה נאבק בחטא הזה או בחטא אחר? מה עם גברים מבוגרים שמוכנים ללוות ולהדריך אותך?
5. אם אתה עדיין צופה בפורנוגרפיה, האם אתה מוכן לגשת היום לרועה הקהילה שלך או לאביך או למלווה אחר, ולדבר איתו על הבעיה שלך?
6. האם חלק מהפסוקים שעזרו לך, עזרו גם לך? אילו מהם ואיך?
7. האם יש פסוקים מהכתובים שאתה יכול להציב לעצמך למטרה ליישם אותם או להתייחס אליהם כקנה מידה שיעזור לך לנהל עם אשתך קשר מיני מוצלח המפאר את אלוהים? אם לא מצאת פסוקים כאלה, כיצד תוכל למצוא אותם?

מקורות

- ד"ר ג'יימס דובסון, "התבגר והתגבר". הוצאת ינץ, ירושלים, 1978.
- סי אס לואיס, "האמונה המשיחית, אמת או שקר?" קרן אחווה משיחית, ירושלים, 1988.
- Harris, Joshua. *Sex Is Not the Problem, Lust Is* (Multnomah, 2003)
- Levitt, Stephen D. & Dubner, Stephen J. *Superfreakonomics* (HarperCollins, 2009)
- Perkins, Bill. *When Good Men Are Tempted* (Zondervan, 1997)
- Tripp, Paul David. *Broken Down House* (Shepherd Press, 2009)

תודות

תודה לגברים בקהילת Grace Fellowship Church בטורונטו, על תמיכתם ועל עזרתם בהכנת הספר. תשובותיהם הכנות לשאלות קשות עזרו לי להבין באילו סוגיות לעסוק.

תודה לקוראי הבלוג שלי שהציעו משוב יקר ערך לסדרת המאמרים שהפכה לבסיס הספר הזה.

תודה לאשתי ולילדיי על תמיכתם ללא סייג.

תודה לך על שקראת את הספר הזה. אם יש לך שאלות או הערות, אנא צור איתי קשר: tim@cruciformpress.com

ניקוי רעלים: הסיפור שמאחורי הספר

זהו הספר שבזכותו קם עסק קטן ויוצא דופן להוצאה לאור. הסיפור מאחורי הספר הזה והסיפור שמאחורי ההקמה של Cruciform Press הם שני סיפורים בלתי נפרדים. להלן, בקיצור, השתלשלות האירועים. באוגוסט 2009, החל טים צ'אליז לנהל דו-שיח עם קווין מית' על עריכת ספרים. תוך זמן קצר עלה הרעיון של שילוב בין הוצאה לאור לבין טכנולוגיה דיגיטלית. עד מהרה החל להתגבש הרעיון להקמת עסק. בשנים האחרונות חל שינוי בתעשיית המוזיקה - שינוי מהיר, קיצוני ותמידי. הטכנולוגיה הגדירה מחדש את האופן שבו אנשים צורכים מוזיקה ונהנים ממנה. תהליך דומה החל להתרחש בתעשיית הדפוס, אם כי בקצב קצת יותר איטי, והטכנולוגיה שינתה את האופן שבו אנחנו קוראים ואת הציפיות שלנו מקריאה. כך החליטו השניים שאם הם רוצים להקים עסק, הוא צריך לענות על שאלה אחת פשוטה:

כיצד, בעידן הטכנולוגי של המאה ה-21, תיראה הוצאת ספרים שספריה פונים לקהל משיחי?

הרעיון היה מרתק, אבל השניים היו עסוקים מדי בפרויקטים אחרים ולא המשיכו לקדם אותו.

בנובמבר כתב טים סדרה של מאמרים בשם "ניקוי רעלים". בעקבות הסדרה הזאת נערכו אין ספור שיחות ארוכות עם נערים וצעירים, ואלוהים עזר לגברים צעירים רבים לזהות באמצעותה את הרעלים המיניים שהביאה עליהם הפורנוגרפיה, ולהתמודד איתם. בסופו של דבר קיבץ טים את הסדרה לספר אלקטרוני. הספר פורסם בבלוג שלו וזכה לעשרות אלפי הורדות.

טים קיבל בקשות חוזרות ונשנות להוציא את הספר לאור ופנה לקווין לעזרה. השניים חזרו לדבר על הקמת הוצאה לאור והבינו עד

מהרה שהם בעצם כבר התחילו לעבוד על הספר הראשון שלה. אבל ככל שהשיחות על הקמת עסק משותף התקדמו, כך גם התבהר להם שהם זקוקים לעזרה.

במארס 2010 הם פנו לידידם המשותף בוב בווינגטון, מחבר בזכות עצמו שהשתתף במיזמים עסקיים רבים. הרעיון מצא חן בעיניו וכעבור שבועות ספורים, החלו השלושה במלאכת ההקמה של Cruciform Press. "ניקוי רעלים" הוא הספר הראשון שלנו. הוא מיועד לגברים - ולא רק צעירים אלא גברים בכל גיל. הספר עוסק בבעיה שהיקפה עצום. אנחנו מקווים שהספר הזה יעזור לגברים רבים להבין את מצוות אלוהים וקריאתו לברוח מתאוות הנעורים ולרדוף טוהרה. אנחנו גם מקווים ומאמינים שבחסד אלוהים נוכל להמשיך להוציא לאור ספרים קצרים, ברורים ויצירתיים המבוססים על כתבי הקודש ומושכים את לב הקורא לכבוד ולתפארת האין סופיים של בשורת המשיח, כי יש לה משמעות רבה לכל תחום בחיים.

דברי עידוד למתנסים בפיתוי

דרשה מאת צ'ארלס ספרג'ון על האיגרת הראשונה לקורינתים י 13

במידת האפשר וללא עלות נוספת, אנחנו מוסיפים חומר מועיל הנוגע באופן ישיר לנושא הספר. כאן אנחנו מציגים דרשה שלמה של צ'ארלס ספרג'ון על האיגרת הראשונה לקורינתים י 13. כמובן, פסוק זה הוא אחד הפסוקים העיקריים העוסקים בהתנגדות לפיתוי מכל סוג ובמיוחד פיתוי מיני, כפי שאין ספור גברים משיחיים יכולים לספר.

בימיו של ספרג'ון, הדיון בציבור על פיתוי מיני התנהל בלשון נקייה. אין כאן שום התייחסות ישירה לאוננות, לתמונות זימה או לסיפורים גסים. אבל אתה יכול להיות סמוך ובטוח שהבעיות העיקריות בפיתויים שגברים בימינו מתמודדים איתם, היו אותן הבעיות בסוף המאה ה-19. אוצר המילים בדרשה הזאת אולי שונה מזה שבספר "ניקוי רעלים", אבל השפה היא אותה שפה.

דרשה שנשא צ'ארלס ספרג'ון בכנסיית Metropolitan Tabernacle שבלונדון, ביום חמישי בערב, 27 בספטמבר 1883.

”שום ניסיון לא בא עליכם מלבד ניסיון אנושי רגיל. נאמן הוא האלוהים ולא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם, אלא עם הניסיון יכין גם את דרך המוצא, כדי שתוכלו לעמוד בו.”

האיגרת הראשונה לקורינתים י 13

כל ילדי אלוהים מתנסים בפיתוי. חלקם יותר וחלקם פחות, אבל אני משוכנע שמלבד תינוקות רכים שאינם מודעים עדיין לרע, איש לא יגיע לגן עדן בלי לעבור ניסיון כלשהו. היחיד שיכול היה להימנע ממנו היה

"הבכור בין אחים רבים", אבל כזכור לכם, הרוח הדריכה אותו היישר מהטבילה שלו אל המדבר כדי שהשטן ינסה אותו. ושאל השליח כתב שישוע "התנסה בכול כמונו מבלי חטא".

האדון ישוע באמת יכול לומר לנו, תלמידי: "אם אני, אדונכם ורבכם, הייתי צריך להתנסות, אל תצפו שאתם תחמקו מניסיון. כי התלמיד איננו גדול מהמורה, והעבד איננו גדול מאדוניו".

העובדה שאנחנו מתנסים בפיתוי צריכה לעורר בנו ענווה, כי היא ראייה מעציבה לכך שעדיין נותר בנו חטא. אני מבוגר מספיק כדי לזכור את הימים שבהם הכינו באבן צור על ברזל כדי להדליק אש בבוקר, ואני זוכר שפעם גיליתי שאין חומר בעירה בארגז והתייאשתי מלנסות להצית ניצוץ. אני מאמין שהשטן איננו טיפש, ואם יש איש שאין לו חומר בעירה בארגז, כלומר, אין באופיו חטא, אתם יכולים להיות סמוכים ובטוחים שהשטן לא יטרח לנסות אותו בפיתוי. הוא איננו מבזבז זמן במאמצי שווא. מי שמאמין שהוא מושלם, איננו יכול להתפלל את תפילת האדון. הוא חייב להתפלל תפילה משלו, כי הוא איננו יכול לומר: "ואל תביאנו לידי ניסיון". אהוביי, השטן רואה לנכון לנסות אותנו, ולכן אנחנו יכולים להסיק שיש בנו משהו שאפשר לנסות, שהחטא עדיין שוכן בנו אף על פי שחסד אלוהים נתן לנו לב חדש.

העובדה שאנחנו מתנסים בפיתוי צריכה גם להזכיר לנו את החולשה שלנו. כרגע הזכרתי את התפילה לדוגמה של האדון ישוע המשיח, הכוללת את המילים: "ואל תביאנו לידי ניסיון". הסיבה שהוא הציג את הבקשה הזאת היא שאנחנו כה חלשים ושבריריים. אנחנו מבקשים שהעול שלנו לא יהיה כבד מדי כי הגב שלנו איננו חזק. ואנחנו מתחננים שהחטא לא יוצג בפנינו באחת מהתגלמויותיו המפתות, כי בדרך כלל הבשר שואב כוח מהעולם ואפילו מהשטן, והכוחות האלה חוברים יחד ומכריעים אותנו, אלא אם כן אנחנו מבקשים מאלוהים לתמוך בנו כדי שלא ניפול.

אני מכיר ילדי אלוהים המוטרדים מאוד כאשר הם מתנסים בפיתוי. נדמה להם שעם ניסיון הם יכולים להתמודד אם הוא איננו קשור לחטא. באופן כללי, אינני מבין איך אפשר להפריד בין ניסיון לבין פיתוי. כל ניסיון שבא עלינו הוא סוג של פיתוי. אנחנו מתמודדים עם פיתוי לנהוג בחוסר אמונה, פיתוי להתלונן או פיתוי להיעזר באמצעים פסולים כדי להימלט מהניסיון. אנחנו נמשכים לפיתוי בגלל הדברים הטובים בחיינו ואנחנו נמשכים לפיתוי בגלל הסבל שלנו. הדבר המעציב יותר מכול את ילדי אלוהים, הוא שלפעמים הם נמשכים לפיתוי לעשות מעשים או לומר דברים שהם שונאים בכל ליבם. הם נהנים לראות בעיני רוחם חטאים שהם מתעבים בתכלית. הם אפילו אינם יכולים לקרוא לחטאים האלה בשם. אבל השטן בא ומנופף לנגד עיניהם בבשר הפיגולים הזה שבו לא נגעו מעולם. ואני יודע על מקרים שבהם השטן ניסה לפתות את ילדי אלוהים והחדיר למחשבותיהם מחשבות של גידוף, שהדהדו באוזניהם כמו סערה עזה. אפילו כאשר אתם מתפללים, ייתכן שמחשבות הסותרות בתכלית את מעמד התפילה, יעוטו עליכם בהמוניהן. רעש קטן מהרחוב מסיח את תשומת ליבכם מהקשר עם אלוהים, ועוד לפני שאתם שמים לב, המחשבות שלכם נעלמות כמו עדר של סוסי פרא הדוהרים מעבר לגבעות ולמרחבים, ואינכם יודעים אם תצליחו לתפוס אותם. פיתויים כאלה מכאיבים מאוד לילדי אלוהים. הם אינם יכולים לסבול את הבל פיו המורעל של החטא. וכשהם יודעים שהחטא עומד בפתח ומקיש על דלתם, קורא מתחת לחלונות ומציק להם יומם וליל, כפי שקורה לכמה - לפחות לחלק מאיתנו, הם מוטרדים מאוד, כואבים ונחרדים.

אולי אדם כזה יתחזק אם אזכיר לו שהתנסות בפיתוי איננה חטא. החטא הוא של השטן, המנסה אותנו בפיתוי הזה, ולא של האדם המתנסה בו. אם אתה מתנגד לפיתוי, המעשה שלך ראוי לשבח. אין שום דבר ראוי לשבח בפיתוי. הפיתוי הוא רע, ורק רע. אבל לא פיתית את עצמך, ומי שניסה לפתות אותך יצטרך לשאת באשמה על מעשיו.

אי אפשר להאשים אותך בגלל המחשבות שמטרידות אותך. אולי הן מעידות על כך שעדיין יש בך חטא, אבל אין שום חטא בעובדה שאתה מתנסה בפיתוי. החטא הוא בכניעה לפיתוי, ואשריך אם תתנגד לו. אם תוכל לגבור על הניסיון שפוקד אותך, אם הרוח שלך איננה נכנעת לו, אפילו תזכה לברכה באמצעותו. "אשרי האיש המחזיק מעמד בניסיון". יש ברכה אפילו בניסיון. אומנם כעת לא נראה שהניסיון משמח כי אם מעציב, אבל אחר כך הוא יניב פרי של ברכה לעומדים בו.

יתרה מזו, יש בעולם הזה מצבים גרועים בהרבה מהתנסות בפיתוי מכאיב. קשה הרבה יותר להתנסות בפיתוי נעים, להישאב בעדינות אל תוך פיו של האויב, להינשא על גבי זרם נעים, ואחר כך להיסחף אל המפלים. זה נורא. אבל להילחם בניסיון - זה טוב. אני חוזר ואומר, יש מצבים גרועים יותר מפיתוי המעורר את כל הזעם שלך. מורה זקן אמר פעם שהוא פוחד יותר משד רדום מאשר משד שואג, ויש אמת רבה באמירה הזאת. כאשר השטן מניח לך ושום ניסיון איננו פוקד אותך, אתה עלול להיות בטוח בעצמך, להתרברב ולומר: "בל אמוט לעולם". לדעתי, אדם שנדמה לו שלא נשקפת לו שום סכנה, נתון בסכנה הגדולה מכול. לכן, כל דבר שגורם לנו לעמוד על המשמר יועיל לנו, גם אם הוא עצמו רע. החלק המסוכן ביותר בדרכם של משיחי ומלא-תקווה⁴ לעיר השמימית לא היה גיא צלמוות. משיחי לא הלך לישון כאשר היה מוקף שדונים, וגם לא כאשר התקשה למצוא את הדרך ולדבוק בה. אבל כאשר הוא ומלא-תקווה הגיעו אל האדמה המכושפת, "חבל ארץ שאווירו ערפל את חושיו של כל מבקר שנכנס אליו"⁵, אז נשקפה לשני העולים לרגל סכנה גדולה עד שהזכיר משיחי לחברו שהרועים הזהירו אותם לא לישון באותו קטע דרך בוגדני. לכן, אני חושב שההתנסות בפיתויים מכאיבים, פיתויים הדוחקים ברוח כמעט עד טירוף, היא אומנם התנסות מכאיבה וקשה מנשוא, אבל מבחינה רוחנית, אולי היא איננה הדבר הגרוע ביותר שיכול לקרות לנו. מכל הדברים הרעים שקורים לך, בחר תמיד את הרע

4. מתוך "מסעות ההלך ובני משפחתו", ג'והן באניין, החותם - הוצאה לאור, 2005.

5. שם, עמ' 145.

במיעוטו. ומאחר שהרע הזה פחות רע ממצב אחר, אל תתייאש כליל אם עולה בגורלך להתנסות כפי שהתנסו רבים לפניך. עד כאן עסקנו במבוא לדיון הקצר על ניסיון, והמטרה היא לנחם את כל מי שהשטן מעמיד בניסיון קשה ומכאיב. אני יודע שאני מדבר אל אנשים רבים כאלה, ואני רוצה לחזור למענם על מילות הפסוק: "שום ניסיון לא בא עליכם מלבד ניסיון אנושי רגיל. נאמן הוא האלוהים ולא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם, אלא עם הניסיון יכין גם את דרך המוצא כדי שתוכלו לעמוד בו". זכור, ידידי היקר העומד בניסיון, שאסור לך להתייאש, לוותר ולומר: "אני מתמודד עם ניסיון קשה מאוד, אבל אני חושש שהניסיון ילך ויחמיר עד שרגליי יחליקו ואפול שדוד". אל תגיך כפי שאמר דוד כאשר שאול רדף אותו בעקשנות: "יום אחד שאול יחסל אותי". האמן שאלוהים, המאפשר לך להתנסות, יציל אותך בזמן הטוב בעיניו.

א. הנחמה הראשונה שאתה יכול להתנחם בה היא שכל הניסיונות הקודמים שעברת היו ניסיונות אנושיים רגילים, שכן "שום ניסיון לא בא עליכם מלבד ניסיון אנושי רגיל".

בעת שעברת ניסיון אחז הפיתוי בגרונוך כמו טבעת ברזל המתהדקת סביב צווארך. הפיתוי אחז בך - הוא תפס אותך במפתיע ולא הרפה מאחיזתו. ובכל זאת, כל פיתוי שנאלצת לעבור עד היום, היה בסך הכול ניסיון אנושי רגיל.

קודם כול, הוא ניסיון שגם חבריך המשיחיים היו צריכים לעבור. אני יודע שאתה מתפתה לחשוב שאתה הולך לבדך בדרך שאיש לא עבר בה לפניך. אבל אם תבדוק אותה היטב, תגלה את עקבותיהם של כמה מעבדי ה' הטובים ביותר, שעברו בדרך המייגעת הזאת. אתה אומר שהדרך אפלה וחשוכה מאוד, דרך שבהחלט אפשר לומר עליה שמי שהולך בה צריך להיאבק כדי לשרוד. אבל עד מהרה תגלה שהשליחים עברו בדרך הזאת. המאמינים עברו בדרך הזאת. האנשים שמתו בגלל

אמונתם הלכו בדרך הזאת, והצדיקים הגדולים ביותר עברו בדרך הזאת ממש כשם שאתה עובר בה עכשיו. אולי מישהו יאמר: "אבל אני מתנסה, כפי שאמרת לפני זמן קצר, במחשבות גידוף מחרידות". כך גם אמר המורה הגדול ג'והן באניין. קרא את ספרו *Grace Abounding to the Chief of Sinners* ותראה מה הוא היה צריך לעבור. רבים עברו ניסיון דומה, ביניהם חלק מאיתנו הנמצאים כאן היום ויכולים לומר לך שאנחנו מכירים היטב ניסיון מסוג זה, אבל אלוהים הושיע אותנו ממנו. אחר יאמר: "אני מתנסה בפיתוי של אובדנות". גם הפיתוי הזה לא היה חריג אפילו לאנשי אלוהים היקרים ביותר. אלוהים הציל אותם ושמר על חייהם, אבל רבים מהם הרגישו כמו איוב, שאמר: "ותבחר מחנק נפשי, מוות מעצמותיי". ואולי אחר יזעק: "אני מתנסה ומתפתה לחטוא בחטאים הגרועים ביותר, הנאלחים ביותר, אינני מעז אפילו להזכיר בפניך את התועבות שהשטן מפתה אותי לעשות". אינך צריך לספר לי. ואני מאמין שהכוח הכול יכול של רוח אלוהים, רוח הקודש, ישמור עליך מהם. אני יכול להבטיח לך שאילו חלק מהקדושים בשמיים יכלו לדבר אליך ברגע זה, הם היו מספרים לך שגם הם נאבקו קשות בפיתוי. אפילו האמיצים שבהם שהיו קרובים מאוד לאלוהים, נאבקו קשות בפיתויים שהם העדיפו לא לספר עליהם לחבריהם, כי הפיתויים האלה הטרידו אותם מאוד. ואולי מישהו אחר יאמר: "אני מתפתה להאמין בצדקה משלי - פיתוי של ממש לאדם שבוטח כליל במשיח". כך קרה גם למורה ג'ון נוקס, שהכריז ולימד על הצדקה באמצעות אמונה. כאשר היה על ערש דווי, הוא התפתה להתגאות באומץ ליבו למען המשיח, אבל הוא נלחם במחשבה הרעה הזאת והתגבר עליה, וגם אתה תוכל לעשות זאת. נדמה לך שאדם סבלן מאוד איננו מתפתה לחוסר סבלנות. אחי, רוח אלוהים אומרת באמצעות יעקב השליח: "שמעתם על אודות עמידתו של איוב בסבל". אני רוצה לשאול אותך את השאלה הזאת: האם שמעת פעם על חוסר הסבלנות של איוב? אין ספק ששמעת על אמונתו

האיתנה של שמעון כיפא. האם שמעת פעם על חוסר האמונה שלו? בדרך כלל, אנשי אלוהים חוטאים באותו תחום שבזכותו יצא להם שם. ואפשר לראות בקורות חייהם של אנשים בכתבי הקודש, שמי שנודע במיוחד בזכות פעולת רוח אלוהים בקרבו, היה בדרך כלל אדם שנכשל דווקא בתחום שבו הוא חשב שהוא יציב ואיתן. אתה אומר: "אני קורא על חייו של איש צדיק, ואינני כמוהו". אתה רוצה שאגיד לך למה? כי הסיפור איננו מספר על כל חייו. אבל כאשר רוח הקודש כותבת על חייו של אדם כלשהו, היא מספרת הכול. כאשר ביוגרפים כותבים על חייהם של אנשים צדיקים, ודאי שהם אינם כוללים גם את המאבקים האישיים ואת הפחדים שלהם, אלא אם כן הם כותבים על אדם כמו מרטין לותר, שנראה שחייו היו מאבק אחד גדול, ושגם כאשר הוא נראה אמיץ כלפי חוץ, בסתר ליבו הוא פחד. כאשר יכתבו על החיים שלי, יספרו לך שהייתה לי אמונה חזקה, אבל לא יספרו לך על הצד השני של המטבע. ואז אולי תתחיל לחשוב, "הוי, אינני יכול להגיע לרמה שספרג'ון הגיע אליה". זה רק משום שאינך יודע מה מתחולל בתוכנו פנימה. אילו רק ידעת מה מתרחש בחייו ובליבו של אדם המתהלך קרוב ביותר לאלוהים. אדם כן ואמיתי יספר לך שהניסיונות שאתה צריך לעבור הם אותם ניסיונות שגם הוא עבר, אותם ניסיונות שהוא צופה שהוא יצטרך לעבור שוב ושוב, ואותם ניסיונות שעליהם כתב שאול השליח: "שום ניסיון לא בא עליכם מלבד ניסיון אנושי רגיל".

ושוב, שום ניסיון לא בא עליך מלבד ניסיון שראוי שבני האדם יעברו כל עוד הם בעולם זה, הרצוף ניסיונות ופיתויים. אחי, עוד לא הגיעה עת הניצחון הסופי. זוהי שעת מלחמה, והנשק המשמש נגדנו הוא אותו נשק ששימש נגד הצבאות של הנאמנים בכל הזמנים. אתה ואני מעולם לא התנסינו כפי שהתנסו המלאכים ששמרו על מעמדם והתגברו על הניסיון. אינני יכול לומר לך כיצד התנסה שר העולם הזה או כיצד הוא העמיד בניסיון את חבריו המשרתים וניסה לפתות אותם לזנוח את

נאמנותם לאלוהים המלך הגדול. אבל אני סמוך ובטוח שמעולם לא התנסית בפיתוי המתאים למלאך. הניסיון שלך היה בסך הכול ניסיון המתאים לבן אנוש, מהסוג שבני אנוש כמוך התגברו עליו. אחרים נלחמו בגבורה בניסיונות דומים לניסיונות שלך, ואתה חייב לעשות כמוהם, ואתה אכן תעשה כמוהם באמצעות כוח רוח אלוהים שנחה עליך. נאמר על החיים בעולם הזה שמה שהאדם עשה, האדם מסוגל לעשות. זה נכון גם לגבי חיי הרוח. ניסיונות שבני אנוש אחרים התמודדו איתם, הם ניסיונות שגם אתה יכול להתמודד איתם אם תשאב כוח מאותו מקור שהם שאבו ממנו ותבקש אותו כשם שהם ביקשו. הכוח לעמוד בניסיון נובע מאלוהים לבדו, והשם המנצח הוא שמו של ישוע המשיח. לכן, התייצב בכוח הזה ובשם הזה נגד כל הפיתויים שלך. צא מייד בכוח הזה ובשם הזה לקראת כל הפיתויים שלך. צא לקראתם כי הם נעקרו כבר מזמן, ואתה תעקור אותם שוב. אל תפחד לעבור מקרב לקרב ומניצחון לניצחון, כשם שעברו אלה שהלכו לפניך וכבר באו אל מנוחתם.

פעם הם התאבלו בעולם הזה,
והרטיבו את מראשותיהם בדמעות.
הם נאבקו קשות כשם שאנו נאבקים כעת
בחטאים, בפחדים ובספקות.

אם תשאל אותם מאין הניצחון שלהם, הם ייחסו אותו לאותם מקורות שגם אתה יכול לגשת אליהם - לפעולה העצומה של רוח אלוהים ולדם והצדקה של האדון ישוע המשיח. שום ניסיון לא בא עליך מלבד ניסיון שבני אנוש יכולים להתמודד איתו ולעמוד בו בעזרת אלוהים. כמו כן, שום ניסיון לא בא עליך מלבד ניסיון אנושי רגיל, כזה שהמשיח עמד בו. ישוע, ראש האנושות, נציג האדם, סבל מאותו ניסיון ממש שכעת מציק לך. "בכל צרתם" - כלומר, הצרה של עמו במדבר. הצרה הזאת היא כמו הצרה שלך אם אתה במדבר: "בכל צרתם לו צר, ומלאך פניו

הושיעם". הוא היה "איש מכאובות וידוע חולי". אחזור על הפסוק שכבר ציטטתי, כי הוא מתאים מאוד כאן: "הוא התנסה בכול כמונו מבלי חטא". "לפיכך היה עליו להידמות לאחיו בכל דבר, למען יהיה כוהן גדול רחמן ונאמן בענייני אלוהים לכפר על חטאי העם. כי מאחר שהוא עצמו סבל כאשר התנסה, הוא יכול לעזור לאלה אשר נתונים בניסיון". הוא מכיר היטב את המצב של כל אחד מאיתנו, והוא יודע איך להתמודד עם זה, וכיצד לשאת אותנו ולתמוך בנו.

אם כן, ידידי היקרים, שום ניסיון לא בא עליכם מלבד ניסיון אנושי רגיל, כלומר ניסיון שעברו בני אנוש כמוכם ושהתגברו עליו בני אנוש כמוכם ושעמד בו וניצח אותו וניצגכם המבורך, אדוננו ומושיענו ישוע המשיח. אהוביי, הפיגו את כל המסתורין האופף את הניסיונות שלכם. המסתורין משחזי את להב החרב של הניסיון. אולי היד שכתבה על הקיר לא הייתה מפחידה את בלשאצר אילו היה יכול לראות את הגוף שממנו היא יצאה. בסופו של דבר, אין שום מסתורין בצרות שלכם. ייתכן שציינתם לעצמכם שהניסיון שלכם גדול יותר מכל ניסיון אחר שעבר כל בן אנוש מעולם, אבל זאת איננה האמת. אינכם עומדים בראשה של אימפריה בעולם האומללות. אינכם יכולים לומר באמת: "אני הגבר ראה עוני בשבט עברתו", כי אדונכם סבל הרבה יותר משסבלתם מעודכם, ורבים מקדושיו, שעלו על המוקד ואחר כך קיבלו את העטרת שבשמיים, ודאי סבלו הרבה יותר משאתם נקראתם לסבול עד כה.

ב. כעת נעבור לנחמה הבאה הטמונה בפסוק שלנו, והיא נאמנות אלוהים:
 "שום ניסיון לא בא עליכם מלבד ניסיון אנושי רגיל. נאמן הוא האלוהים".
 אילו מילים ברוכות: "נאמן הוא האלוהים". הוא נאמן להבטחתו. אפילו בלעם אמר: "לא איש אל ויכזב, ובן אדם ויתנחם. ההוא אמר ולא יעשה, ודיבר ולא יקימנה?" אלוהים הבטיח: "לא ארפך ולא אעזבך".
 נאמן הוא האלוהים, והוא יקיים את ההבטחה הזאת. גם המשיח הבטיח הבטחה, והמשיח הוא אלוהים: "צאני שומעות את קולי ואני מכיר אותן.

הן הולכות אחריי, ואני נותן להן חיי עולם, ולא תאבדנה לעולם, אף לא יחטוף אותן איש מידי". נאמן הוא האלוהים, והוא יקיים את ההבטחה הזאת. ודאי שמעתם את ההבטחה: "אף עזרתך אף תמכתך בימין צדקי". האם אתם מאמינים להבטחה הזאת, או האם אלוהים משקר? אם אתם מאמינים בה, גרשו ממחשבותיכם כל חשש אפל בעזרת המילים האלה: "נאמן הוא האלוהים".

שימו לב שלא זו בלבד שאלוהים נאמן, אלא הוא גם אדון על המצב, ולכן הוא יכול לקיים את הבטחתו. שימו לב לפסוק: "ולא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם". לא הייתם יכולים להתנסות אלמלא אלוהים אפשר לניסיון הזה לבוא עליכם. אלוהים חזק בהרבה מהשטן. השטן לא היה יכול לגעת באיוב ללא רשות מאלוהים, והוא גם איננו יכול לנסות ולפתות אתכם, אלא אם כן אלוהים מאפשר לו לעשות זאת. הוא איננו יכול לנסות איש מהקדושים, אלא אם כן הוא מקבל אישור לכך ממלך המלכים. השטן אפילו איננו יכול להחזיק במפתח לביתו, כי מפתחות שאול ומוות תלויות על חגורתו של המשיח. ובלי רשותו של אלוהים, הכלב מהגהינום איננו יכול אפילו לפצות את פיו ולנבוח על ילד מילדי אלוהים, קל וחומר לבוא ולהטריד מי מאלה שהאדון קרא להם בחסדו לעדרו. לכן, אהוביי, יש לכם סיבה טובה להתנחם בעובדה שהניסיון שבא עליכם עדיין נמצא בשליטתו של הבורא הנאמן, והוא "לא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם".

זוהי הסיבה השנייה להתנחם. המתיקן אותה בפיכם כממתק.

ג. הנחמה השלישית היא שאלוהים מרסן את הניסיון. הוא "לא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם". הניסיון יגאה ויעלה עד המפלס העליון ביותר, ואלוהים יגיד: "עד פה תבוא ולא תוסיף. ופה ישית בגאון גליך". הוא לא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם. לפעמים הכוונה למועד הניסיון. התבוננתי איך אלוהים מתזמן את הניסיונות הבאים על אנשיו. יש ניסיונות שאילו באו על אחד מילדיו בצעירותו, הוא לא

היה עומד בהם. או אם הוא היה מאבד ידיד יקר בזמן שהוא עצמו היה חולה, הצער הכפול היה מכריע אותו. אבל אלוהים שולח את הניסיונות שלנו בזמן הנכון. ואם הוא מוסיף על העול בדרך אחת, הוא מוריד ממנו בדרך אחרת. "הגה ברוחו הקשה ביום קדים". קל מאוד לומר את זה, אבל זה נכון: אם הרוח נושבת מהצפון, היא איננה נושבת באותה עת גם מהדרום. ואם סדרה של צרות ניחתת על המשיח, סדרה אחרת של צרות בדרך כלל מתרחקת ממנו. ג'ון ברדפורד המפורסם, שמת למען אמונתו במשיח, סבל תכופות משיגרון ומדיכאון, ואני יכול להזדהות איתו מאוד. אבל כאשר הוא היה כבול באזיקים בצינוק טחוב ומצחין, וידע שהוא יצא משם רק כשיוצא להורג, הוא כתב: "מעניין לציין שמאז מעצרי בכלא הזה והניסיונות האחרים שנאלצתי לעבור בעודי שם, לא היה שמץ וזכר לשיגרון או לדיכאון שלי". האם לא הייתה בזה ברכה גדולה? גם אתם תראו שבדרך כלל זה המצב. לא תתנסו מעבר ליכולתכם לשאת, כי אלוהים יאפשר לניסיון לבוא במועד שבו אתם מסוגלים לעמוד בו.

אלוהים מראה את חסדו גם במשך הניסיון. אנחנו עוברים ניסיונות שאילו היו נמשכים זמן רב יותר, הם היו קשים מנשוא. אדוננו אמר על חורבן ירושלים: "ואילולא קוצרו הימים ההם לא היה ניצל כל בשר, אך למען הבחירים יקוצרו הימים ההם". ואין לי ספק שפעמים רבות אלוהים מקצר את הניסיונות של ילדיו כי אם הם יימשכו, הם ישפיעו עלינו לרעה ולא לטובה. אם ילד צריך להיענש, אין להענישו כאילו הוא פושע שנידון לתקופה ארוכה. צריך לסיים עם העונש מהר ולעבור הלאה. כך פעמים רבות גם באכיפת משמעת בבית אלוהים. יש ניסיונות אחרים הנמשכים משנה לשנה, כי ניסיון הוא מרכיב העוזר לנו להועיל והוא לא יועיל ולא יהיה לנו לברכה אם הוא יקוצר. בכל ניסיון וניסיון יש חוכמה אין סופית המתאימה את הצרות שלנו למשך הזמן הנכון ולא יותר. כך גם לגבי מספר הניסיונות. ברוך האלוהים -

אם אלוהים קובע שיהיו עשרה,
לעולם לא יהיו אחד עשר.

אם אלוהים מייעד לעבדיו לעבור באש ולא במים, השטן עצמו לא יוכל להעביר אותם במים. אלוהים סופר כל טיפה של שיקוי מר שהוא נותן לקדושו החולים, והם לא ישתו טיפה אחת יותר משהוא מועיד להם. לכן, ילדי אלוהים יקרים העומדים בניסיון, הדבר אמור גם לגבי מספר הניסיונות והפיתויים, הוא לא יעלה מעבר ליכולתם.

כך גם לגבי העוצמה של הניסיון. האם ראיתם עץ גדול העומד חשוף בפני סערה עזה? הוא מתנודד מצד לצד ובקושי מסוגל לעמוד בגלל הרוח ההולמת בו. אבל שורשיו מחזיקים בו. והנה בא עוד משב רוח עז, ונראה כאילו העץ ייעקר מהאדמה. אבל העוצמה פוחתת פתאום, והאלון הזקן מתנודד וחוזר אל מקומו. אילו הלמה בו הרוח העזה עוד פעם או פעמיים, הוא היה נופל לארץ. אבל אלוהים עוצר בשלב הנכון, במיוחד כשמדובר באנשיו. אולי אתם עומדים בניסיון עד שאין לכם עוד כוח לדבר. לפעמים אלוהים בוחן את אנשיו עד שנדמה שאם הוא ינשוף עליהם עוד פעם אחת, הם ודאי ייפלו. אבל אז הוא פורש תחתיהם את זרועות עולם, ואיננו מעביר אותם בשום ניסיון נוסף. זוהי ברכה, כי לכל אחד מכם יש צרות מסוג זה או אחר, ואלה מכם שהם אנשי אלוהים, יכולים לקחת את הפסוק הזה ולהישען עליו כליל: "נאמן הוא האלוהים ולא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם". ואילו אתם, שאינכם אנשיו, אני חס עליכם מאוד. אני אומר דברים יקרים מפז אבל הם אינם בשבילכם. דבר אלוהים מכריז: "רבים מכאובים לרשע". אם אין לכם אלוהים שאליו אתם יכולים לברוח, מה תעשו כשהסערות יכו בספינה שלכם, אל מי או לאן תברחו? אבל המשיחי יכול לשיר:

המשיח אוהבי, הסתירני בחיקך!
מי זדון גואים סביבי וגורמים לי מבוכה.

הלבישני בגבורה עד תפוג סופת חיים.
העלני בסערה אל קריית העדנים.⁶

אבל אתם, אנשים יקרים ואומללים, שאינכם מכירים את המשיח, היכן תמצאו נחמה בזמנים של צער וניסיון? אתם שאיבדתם אישה וילדים, אתם שסובלים מעוני, אתם המוכים חולי, ובכל זאת אין לכם מושיע, מה אתם יכולים לעשות? אנשים אומללים וחסרי בית בסופת שלגים - מה הם יכולים לעשות אם אין להם אפילו שיח להסתתר בו? זהו מצבכם, וצר לי עליכם, ואני מפציר בכם לא להישאר במצב העלוב הזה אף לא רגע אחד יותר.

בואו, נפשות חוטאות, והימלטו
כמו יונים אל פצעיו של ישוע.
זהו יום הבשורה המבורך,
ויש בו חסד בשפע.

הלוואי שתחושו כבר עכשיו צורך להאמין שהמשיח הוא המושיע שלכם! אנשיו המאמינים בו יכולים ליהנות מנחמה איתנה בידיעה שהם לעולם לא יתנסו מעבר ליכולתם.

ד. הנחמה הרביעית הטמונה בפסוק הזה קשורה לעזרה שאלוהים נותן למי שמתנסה: "נאמן הוא האלוהים... עם הניסיון יכין גם את דרך המוצא, כדי שתוכלו לעמוד בו".

לפי היוונית, אלוהים יכין עם הניסיון דרך מוצא להימלט בה. זאת משום שיש דרך נכונה להימלט מניסיון. יש דרכים רבות שאינן נכונות, ואוי לאיש הנעזר בהן. אבל יש רק דרך אחת להימלט מניסיון, וזוהי הדרך הישרה, הדרך שאלוהים הכין לעמו ללכת בה. בכל הניסיונות, אלוהים הכין לעבדיו דרך היחלץ מהם כראוי. כאשר שלושת חבריו

6. "המשיח אובהי", מתוך "הלל וזמרת יה", קרן אחווה משיחית, ירושלים: 1976, שיר מס' 164.

האמיצים של דניאל עמדו למשפט לפני נבוכדנצר, הייתה דרך שהם היו יכולים להינצל בה מהכבשן הלוהט, אילו רק כרעו ברך לפני הצלם הגדול עם הישמע "קול הקרן, האבוב, הקתרוס, הנבל, הפסנתרין, חמת החלילים ושאר כלי הנגינה". אבל דרך המוצא הזאת לא הייתה מצילה אותם, כי היא איננה הדרך הנכונה. הדרך שלהם להימלט הייתה ליפול אל הכבשן, שם התהלך איתם בן האלוהים בתוך האש, והאש לא יכלה לפגוע בהם. באותו אופן, בכל פעם שאתם נחשפים לניסיון כלשהו, שימו לב לא לנסות להימלט ממנו בדרך לא נכונה.

שימו לב בעיקר שהדרך הנכונה היא תמיד דרך שאלוהים הכין. לכן, אלה מכם העוברים ניסיון או פיתוי, אינם צריכים להכין לעצמם דרך מוצא משלהם. אלוהים, והוא לבדו, צריך להכין לכם את הדרך הזאת, ואל תנסו להכין אותה לעצמכם. פעם הכרתי אדם שנקלע לצרה כי הוא היה זקוק לכסף. והדרך שהוא הכין לעצמו הייתה להיעזר בכסף שאדם אחר הפקיד בידיו. זאת לא הייתה דרך המוצא של אלוהים בשבילו. בסופו של דבר, הוא מצא את עצמו בניסיון קשה יותר משהיה בו קודם. הכרתי איש עסקים שהסתבך ועסקיו לא עלו יפה. ולכן הוא עשה ספקולציות, הימר והמיט חורבן גם על עסקיו וגם על שמו הטוב. זאת לא הייתה דרך המוצא שאלוהים הכין לו מצרותיו. לפעמים, הפתרון הטוב ביותר למצב הוא לא לעשות דבר, אלא להשאיר את הכול לאלוהים. "התייצבו וראו את ישועת ה'". כאשר יצאו בני ישראל ממצרים, אלוהים הדריך אותם בדרך שבני אדם בהחלט היו יכולים להתנגד לה. לפנייהם היה רק ים, ומאחוריהם פרעה וכל זעמו, צועק בקול: "ארדוף, אשיג, אחלק שלל, תמלאמו נפשי, אריק חרבי, תורישמו ידי". ומה הייתה דרך המוצא שאלוהים הכין להם? הוא העביר אותם בתוך ים סוף, וכאשר הם הגיעו אל עברו השני והמצרים טבעו, הם שרו: "אשירה לה' כי גָּאָה גאה, סוס ורוכבו רמה ביס". היה חבל מאוד אם הם היו מנסים להימלט בדרך משלהם או לחזור על עקבותיהם ולהילחם בפרעה. הם לא היו מצליחים

כלל וכלל, אבל אלוהים הכין לעמו את דרך המוצא הטובה ביותר שהם היו יכולים להעלות על הדעת.

שימו לב גם שאלוהים מכין את דרך המוצא "עם הניסיון". הוא מאפשר לניסיון לבוא, ובה בעת מכין את דרך המוצא להימלט ממנו. אלוהים תכנן את הכול, אחי, כיצד אתה, ידידו ורעו, תצא ותילחם בגבורתו ובכוחו, וכיצד הוא יהיה לך למגן ולשכר רב מאוד. הוא יוביל אותך אל תוך האש המסוכנת. אבל הוא רואה גם את הדרך אל תוך האש וגם את הדרך לצאת ממנה, והוא יעביר אותך בה ויוציא אותך בשלום. אחד ממשוררי התהילים שר: "למוליך עמו במדבר, כי לעולם חסדו". אלוהים גם הולך את בני ישראל אל תוך המדבר וגם הוציא אותם ממנו. ברוך שמו הקדוש! ואם הוא הביא אותך למדבר של צרות וקושי, הוא הכין דרך מוצא באותו זמן שהוא הכין את הצרה. "בטח בה' ועשה טוב. שכן ארץ ורעה אמונה. והתענג על ה' וייתן לך משאלות ליבך. גול על ה' דרכך ובטח עליו והוא יעשה. והוציא כאור צדקך ומשפטך כצוהריים. דום לה' והתחולל לו. אל תתחר במצליח דרכו, באיש עושה מזימות". ועוד כתוב: "בקשו תחילה את מלכותו ואת צדקתו, וכל אלה ייוספו לכם". התרחקו מהחטא שבפיתוי, ולא תהיה לכם סיבה לפחד מהצער שהוא מביא איתו. אם הצרות אינן גורמות לך למצוא פתרונות משלך אלא לכרוע ברך ולהתפלל, הרי שבסופו של דבר, הן יהיו לך לברכה. זהו הדבר הרביעי המנחם אותנו: אלוהים הכין לאנשיו את דרך המוצא מהניסיונות שלהם. אולי מישהו יאמר: "אם כן, אמלט מהניסיון הזה". המתן רגע, ידידי, והקשב למילות הסיום של הפסוק הזה, ואיתן אסיים את הדרשה.

ה. הנחמה החמישית הטמונה בפסוק הזה היא התמיכה שאלוהים מספק לנו בניסיון: "כדי שתוכלו לעמוד בו".

דרך המוצא שאלוהים מכין לילדיו המתמודדים עם ניסיון, איננה דרך המאפשרת להם להימנע ממנו ולא לעבור אותו, אלא דרך המובילה

אותם בצרה ומוציאה אותם ממנה בסופה. היא איננה מספקת מוצא מים סוף הזועף, אלא עוברת דרכו, ניסיון גדול עוד יותר. אם אתה חשוף לפיתוי, אלוהים ייתן לך את היכולת לעמוד בו. לכן, לפני שתצא מהבניין הזה, התפלל שהמילים האחרונות האלה, שכעת אין לי זמן להרחיב עליהן את הדיבור, יתגשמו גם במצב שלך: "כדי שתוכלו לעמוד בו".

נניח שאלוהים ייעד לך להיות עני. אם זה מה שאלוהים ייעד לך, אתה תהיה עני. לכן, התפלל שתוכל לעמוד בזה. פעל בכנות, בחריצות, בנחישות וביושר כדי לשפר את מצבך. ואם כל אלה עולים בתוהו, אמור לאלוהים: "לא כרצוני אני כי אם כרצונך אתה". אולי ילדך היקר עומד למות, אולי אשתך חולה. אינך מסוגל לחשוב על האפשרות שתאבד אותם, ואילו רק יכולת, היית מקריב את חיך למענם ברצון. עשה ככל יכולתך כדי שהם יחלימו כי החיים יקרים, וכל סכום שתוציא כדי להציל את חייהם, מצדיק את ההוצאה. אבל אם הם לא יבריא, התפלל שתוכל לעמוד אפילו בניסיון הקשה הזה. נפלא איך אלוהים עוזר לאנשי לעמוד בצרות שנדמה היה להם שימחצו אותם. ראיתי נשים עניות וחלשות שחשבתו שימותו משכול ויגון, הופכות לאמיצות וחזקות. וגברים שהפגינו פחדנות נוכח צרות, בירכו את אלוהים כשהמהלומה נחתה עליהם. גם אתה יכול להיות כמוהם.

נניח שאלוהים קבע שתחלה. זהו ניסיון קשה, ואני יודע באופן אישי שהייתי עושה הכול כדי להיחלץ מהסבל הפוקד אותי לעיתים קרובות. אבל אם זה לא יקרה, אני חייב לשנות את הגישה שלי, ולהתפלל שאוכל לעמוד בו. הבוקר קיבלתי מכתב מאיש אלוהים שחזק אותי מאוד. הוא אמר: "אחי היקר, הצטערתי לשמוע שוב על הכאבים שלך, על רוחך הנדכאת וכן הלאה. אבל גם זכרתי איך אלוהים בירך אותך בדרכים כה רבות, וחשבתו לעצמי: אולי מר ספרג'ון לא היה ממשיך ללמד על תורת החסד ולא היה מסוגל למחיר לנחם את אנשי אלוהים הסובלים, כפי שהוא מנחם אותם, אלמלא סבל מפעם לפעם את הכאבים האלה. לכן,

אני מברך אותך על הניסיונות האלה". קיבלתי את ברכותיו. אחי הסובל או אחותי הסובלת, האם לא תעשו כך גם אתם? התפללו: "אלוהים, אם אפשר, העבר את הכוס הזאת מעליי". אבל אם אי אפשר, הנה עוד צורה של נחמה: "כדי שתוכלו לעמוד בו".

זכרו, ידידי היקרים, אומנם אני אומר לכם להפוך את הפסוק הזה לתפילה, אבל הוא בעצם הבטחה. ואין תפילה כמו הבטחה שהופכים אותה לתפילה. אלוהים עצמו אמר באמצעות השליח שהוא "לא יניח לכם להתנסות למעלה מיכולתכם, אלא עם הניסיון יכין גם את דרך המוצא כדי שתוכלו לעמוד בו". שאו נס, צאו לדרך ואל תפחדו מהמכשולים. ג'ון ריילנד כתב:

גם דרך להבות ונהרות
אלך אחרי ישוע בכול.
"אל תעמדו בדרכי", אקרא
כנגד הארץ כולה והשאול.

יש בנו חיים נצחיים שאי אפשר לעצור. הטבע הנשגב שרוח אלוהים נטעה בנו, לעולם לא יהיה למרמס. "אל תשמחי אויבתי לי. כי נפלתי, קמתי. כי אשב בחושך, ה' אור לי". אבל צר, צר, צר, לי, בעמקי נפשי, על אלה מכם שאינם מכירים את אלוהים, כי הנחמה הזאת לא נועדה לכם. אנא מכם, בקשו את אלוהים. בקשו אותו כמושיעכם. שאו אליו עיניים וביטחו בו, ותנחלו את כל ברכות הברית הנצחית, כי אלוהים האב מינה את ישוע להיות שר ומושיע לעם, ומי שנושא אליו עיניים והולך אחריו, יחיה לעולמי עולמים. ברכת אלוהים עליכם, בשם המשיח. אמן.